

H Y P O T E R M I

Story by Ruben Sznajderman

29/01/2018
Version: 1.0.3
Licence: CC-BY-4.0
<https://github.com/rubensz>
www.rubenxyz.com

AKT I

FADE IN

EXT. SKOG - SKYMNING

En dimma ligger tätt mellan mörka trädstammar som sticker upp genom den snötäckta skogen. Vi skymtar en varelse komma mot oss ur ett töcken.

MÅRTEN (43) kommer haltande, endast iklädd tröja, byxor och stövlar. Han tittar sig omkring, går vidare.

PERNILLA (V.O.)

Det första som händer är att mindre blod skickas till armar och ben. Kroppen prioriterar att hålla organen varma. Det gör att fingrarna fryser och tårna börjar värka.

Mårten försöker blåsa på sina händer för att hålla dem varma.

PERNILLA (V.O.)

Musklerna aktiveras för att generera värme. Det är detta som gör att du börjar huttra. Det ökar kroppsvärmen, men också energiförbrukningen.

Mårten stannar upp och tittar sig omkring. Han tittar på sin hand som skakar, stoppar den i fickorna och fortsätter gå.

PERNILLA (V.O.)

Eftersom temperatur sjunker, blir skakningarna allt våldsammare. Du får svårare att röra dig och att ta dig till säkerhet.

Mårten är blek, läpparna är blåa och han huttrar kraftigare.

PERNILLA (V.O.)

Du blir snabbt utmattad.

Mårten sätter sig på huk.

PERNILLA (V.O.)

Du tröttnas ut. Du stannar upp för att vila. Inte dags att ge upp än, bara en kort paus för att hämta andan.

Mårten faller omkull. Först försöker han ta sig upp, men sedan ger han upp mot gravitationen och lägger sig ner?

PERNILLA (V.O.)
 Ansträngningen gör så att du
 svettas. Dina fuktiga kläder
 påskyndar din sjunkande
 kroppstemperatur.

Han lyckas ta sig upp på knäna, tar sig för tinningarna
 och skakar förgäves på huvudet för att bli av med yrseln.

PERNILLA (V.O.)
 Din kropp är nu så nedkyld att
 enzymerna i din hjärna blir mindre
 effektiva och amnesi börjar dribbla
 dina tankar. Vad gör du här? Hur kom
 du hit? Vem är du?

Mårten tittar sig omkring aningslös. Han drar i kragen på
 tröjan, som om han besväras av att den är för varm.

PERNILLA (V.O.)
 Hjärtats elektriska impulser hämmas
 av temperaturnedsättningen. Hjärtat
 slår orytmiskt och pumpar mindre
 blod. Bristen på syre påverkar din
 uppfattning då känslan av tid och
 rum upphör. Du börjar hallucinera.

Mårten börjar flina. Han tar av sig sin tröja, sitter med
 bar överkropp i snön och håller med ett dåraktigt leende
 armarna mot himlen.

INT. GÅRDEN - GÅRDSPLAN - SKYMNING

Snöflingor faller över en gård. Vi rör oss bakåt och ser
 att det är plastflingor som dansar runt inuti vätskan i en
 SNÖGLOB. OSKAR (8) tittar, följer flingorna med intresse.

PERNILLA (39) står vid fönstret och stirrar ut i skogen
 bortom gårdsplan. Hon drar en suck, lyfter en träskiva och
 bommar igen det sista fönstret för natten.

Huset är nedgången, fyllt med prylar och dunkelt upplyst
 med endast hemstöpta stearinljus. Hon tassar förbi
 ansamlingen av saker på golvet och sätter sig med Oskar på
 soffan.

PERNILLA
 Kom, det är dags och lägga sig!

Hon försöker ta ifrån Oskar snögloben, men han gnäller och
 trycker bort henne ifrån sig så att han obehindrat kan
 fortsätta att stirra på snögloben.

PETRA (13) kommer in från köket.

PETRA

Jag orkar inte störa dig mera?

PERNILLA

Det är okej, älskling. Vi ska ändå lägga oss nu.

Pernilla tar snögloben från Oskar som ger ifrån sig ett gnöl.

PERNILLA

Ja jag vet, men vi måste faktiskt gå och lägga oss. Snälla hjälp mig, Petra!

Petra lyfter Oskar ur soffan och leder honom mot övervåningen.

MONTAGE I OLIKA RUM

KÖKET

Petra ställer en stor kastrull med snö på vedspisen.

BADRUMMET

Petra hjälper Oskar med att borsta tänderna.

KÖKET

Petra torkar av Oskar med en trasa som hon doppar i kastrullen och vrider ur.

BARNKAMMAREN

Petra hjälper Oskar ta på sig sin pyjamas, bäddar ner honom i sängen, tar ut två varma tegelstenar från kastrullen och lägger dem vid hans fötter.

MONTAGE UPPHÖR.

VARDAGSRUMMET

Petra kommer ner för trappan från övervåning och ser Pernilla som tom glori in i brasan.

PETRA

När kommer pappa?

PERNILLA

Han kommer nog snart!

PETRA

Men han brukar ju inte vara borta så här sent.

PERNILLA

Han kanske har hittat något gott för oss att äta. Kanske står han och styckar upp det nu, så att det inte blir dåligt.

Petra går upp till övervåningen. Pernilla stänger VÄRMEKAMINEN, går till dörren och öppnar.

EXT. GÅRDEN - GÅRDSPLAN - NATT

Genom dimman ser vi huset som är FÖRSJUNKET under ett ISTÄCKE. När Pernilla öppnar ser vi att en grop har skottats ner till ingången. Pernilla tittar sig omkring, tänker en stund och stänger sedan dörren, besviket.

INT. BARNKAMMAREN - NATT

Barnen ligger nerbäddade i sina sängar. Pernilla läser för Oskar, medan Petra läser själv.

SÄNGKAMMAREN

Pernilla sitter på sängkanten.

MONTAGE -

Pernilla lägger sig, men hon ligger sömnlös. Tiden går. Hon vänder sig, hon vrider sig. Till slut somnar hon.

En MAN (43), ansikte ur bild, LÄGGER SIG BREDVID HENNE.

Mannens grova händer smeker hennes ansikte medan hon sover. Hon ler och utan att öppna ögonen, lägger sin hand på hans.

PERNILLA

Var har du varit, älskling?

Hon vänder sig om. Han håller om henne.

INT. GÅRDEN - SÄNGKAMMAREN - GRYNING

Pernilla flyger upp ur sängen kippande efter andan. Hon kastar en blick bredvid sig, Mårtens plats i sängen är tom.

BARNKAMMAREN

Pernilla tittar in hos barnen som fortfarande sover.

KÖKET

Pernilla lyfter träskivorna från fönstren och ljuset som fyller rummet avslöjar hur stökigt och nedgången köket är. Det är fullt med saker, köksutrustning, pågående projekt, skrot, improviserade anordningar, osv.

GÅRDSPLANEN

Pernilla kommer ut ur huset med en stor buljongkittel och spade. Hon passerar över verandan, tar ett kliv UPP PÅ ISEN, går fram till en snödriva och fyller kastrullen med snö.

KÖKET

Pernilla kånkar in buljong kitteln och ställer den på vedspisen. Hon öppnar kylen och ställer fram mat på diskbänken, rensar ut aska ur vedspisen, stoppar in ett nytt isblock i kylskåpet när--

VI HÖR EN BILMOTOR UTIFRÅN.

Pernilla rusar mot fönstret, hoppfullt. Hennes hoppfulla min förbytts till förundran när hon ser en FOLKABUSS köra ut från dimman på vägen och stanna på den snötäckta gårdsplanen. Pernilla stirrar på den parkerade bussen tills förardörren öppnas och hon duckar ner på golvet.

PETRA (U.B)

Ere pappa?

Pernilla tittar upp och ser Petra i pyjamas på trappan.

PERNILLA

Schssss!

FRÅN GÅRDEN HÖR VI EN BILDÖRR SOM STÄNGS.

Pernilla rusar upp med Petra till barnkammaren.

BARNKAMMAREN

Pernilla skjuter en träbyrå åt sidan som har dolt ett hemligt utrymme som hon sätter Oskar och Petra i.

PETRA

(viskande)

Är det troll?

HALLEN

Någon RYCKER i handtaget till ytterdörren.

VI KORSKLIPPER MELLAN PERNILLA OCH YTTERDÖRREN.

PERNILLA
(till Petra)
Kom ihåg nu vad vi har sagt. Var
helt tysta och kom inte fram före
jag ger signalen.

Pernilla skuffar tillbaka trädbyrån över hålet i väggen.

Det rycks i handtaget.

Metalliskt rassel från låset.

Pernilla stänger försiktigt dörren till barnkammaren,
stänger dörren efter sig och smyger in i sitt sovrum.

Någon tacklar ytterdörren från utsidan.

Pernilla letar desperat genom det stökiga sovrummet.

En ram som hänger på ytterdörren lossnar från spiken den
hänger på och faller till golvet så att glaset krossas.

Petra sitter i garderoben med Oskar.

VI HÖR ATT NÅGOT KLIKKAR TILL I YTTERDÖRRENS LÅS.

Handtaget till ytterdörren trycks ner och DÖRREN ÖPPNAS.

Pernilla stannar upp--

GNISSEL FRÅN YTTERDÖRREN SOM ÖPPNAS.

Pernilla tittar upp, någon är inne i huset.

Ett par kraftiga kängor trampar in över glasskärvorna från
ramen på golvet.

Inne i barnkammaren försöker Petra vagga Oskar som flämtar
av rädsla.

EN KRAFTIG MAN, ANSIKTE UR BILD, tittar sig omkring, drar
fram en KOFOT och går in i köket.

Pernilla öppnar garderoben och från en hink med paraplyer
rycker hon en GOLFKLUBBA.

Mannen lägger IFRÅN SIG KOFOTEN och börjar äta maten på
diskbänken.

Vi följer Pernilla som smyger ner för trappan med
golfklubban.

KORSKLIPPNINGEN UPPHÖR.

KÖKET

Mannen lutar sig över diskbänken och glufsar i sig maten medan Pernilla smyger in med golfklubban.

GOLVET KNARRAR.

Mannen slutar glufsa. Pernilla stannar upp och ser hur han sträcker sig efter KOFOTEN. Pernilla RUSAR FRAM, Kraftiga Mannen tittar över axeln, hon JABBAR honom i ansiktet med golfklubban, huvudet flyger bakåt, hon ser vem det är, tar sig för munnen--

ROBERT

Aj! Va fan ere me dig?

ROBERT (45) som tar sig för ansiktet medan näsblodet rinner.

Pernilla blir först chockad, men slänger sig sedan över honom och hänger runt halsen på Robert.

ROBERT

Aj, aj!

PERNILLA

Robert!

ROBERT

Jaja. Hej hjärtat.

Pernilla släpper taget.

PERNILLA

Förlåt jag... såg inte att det var du.

ROBERT

Har ni fortfarande inte fixat låsjäveln? Trodde ni hade bytt lås innan jag fick upp den.

PERNILLA

Det gäller bara att ha rätt feeling i fingrarna för att få upp den.

Robert känner på sin näsa.

ROBERT

Ja, tror fan den är bruten.

PERNILLA

Förlåt!

ROBERT

Får väl vara tacksam att du inte
högg ihjäl mig.

PERNILLA

Om du smyger runt som nått troll
så...

ROBERT

Såg ingen bil på gården. Trodde att
ni hade stuckit.

PERNILLA

Ändå kommer du med kofoten.

ROBERT

Ville bara kolla läget först. Jag
har ju Karin och ungarna väntade i
bilen.

Pernilla tittar upp på honom med vida ögon.

GÅRDSPLANEN

Pernilla springer ut ur huset, över gårdsplanen och mot
folkvagnen.

KARIN (41) kommer ut ur Folkan.

KARIN

Pernilla!

De möts och omfamnar varandra.

PERNILLA

Som jag har oroat mig för er!

Luckan till baksätet på Folkan öppnas, MOA (8) och GUSTAV
(9) kliver ut.

KARIN

Vi har varit så oroliga för er
också!

De släpper greppet om varandra. Pernilla tar Karin om
kinderna.

Robert kommer ut ur huset och går mot Karin och Pernilla.

PERNILLA

Som jag har saknat dig!

KARIN

Var så rädd att vi aldrig skulle få
se er igen.

PERNILLA

Nej, säg inte så. Förlåt, allt gick så snabbt. Vi försökte hitta ett sätt att kontakta er men--

KARIN

Det är okej, hjärtat. Vi försökte allt möjligt också.

De ler mot varandra. Pernilla får syn på Moa och Gustav som står vid Folkan.

PERNILLA

Nämen Gud!

Pernilla rusar fram till barnen.

PERNILLA

Mina små pussgurkor har blivit så stora!

Hon pussar och kramar Moa och Gustav som skrattar.

PERNILLA

Sist jag såg er måste ni båda varit två huvuden kortare.

HALLEN

Pernilla, Karin, Robert, Moa och Gustav kommer in genom ytterdörren med armarna fulla med bagage och utrustning.

BARNKAMMAREN

Pernilla flyttar på bokhyllan och släpper ut Petra och Oskar.

KÖKET

Pernilla lägger några vedträn på spisen. Karin böjer sig över bordet och vilar ögonen i armvecket.

PERNILLA

Slå er ner så ska jag sätta på lite barr-té åt er.

Pernilla håller vatten från en hink med smältande snö till en tekanna. Robert tittar runt på väggarna, förundrad.

PERNILLA

Ska bara få lite fart på spisen här så--

ROBERT
Vart är Mårten?

Pernilla städar undan smutsig tallrikar utan att svara.
Karin tittar undrande på Pernilla. Robert och Karin tittar
på varandra och sen på Pernilla.

KARIN
Pernilla?

Pernilla släpper disken, stannar upp, sänker huvudet.

VI HÖR SNYFTNINGAR.

Karin reser sig och närmar sig Pernilla.

KARIN
Vad är det som har hänt?

PERNILLA
(gråtandes)
Han... han... kom inte tillbaka.

KARIN
Men gumman--

PERNILLA
Han... han kom inte tillbaka.

De sätter Pernilla på en stol vid köksbordet, Robert ger
henne ett glas vatten.

PERNILLA
Tack.

KARIN
Hur länge har han varit borta?

PERNILLA
Sen igår morse. Han var borta när
jag vaknade.

Karin och Roberts tittar på varandra. Pernilla snyter sig.

PERNILLA
Det sker ofta, han gillar ju att
vara uppe tidigt. Det är alltid
något som måste göras. Ibland drar
han iväg för att fixa saker.

ROBERT
Har han inte sagt vad han skulle
göra för nåt?

PERNILLA

Vi har så mycket att stå i här med
huset och barnen och allt. Ibland
drar han bara iväg i skogen för att
jaga eller nåt. Han är så duktig där
ute. Men han kommer alltid tillbaka.

KARIN

Brukar han ta bilen eller?

PERNILLA

Nej, nästan aldrig. Vi försöker att
inte röra bensinen i källaren.

ROBERT

Det finns säkert en bra förklaring.

PERNILLA

Jag har sagt till honom att det är
för farligt att köra där ingen
plogar längre. Men han lyssnar
aldrig.

KARIN

Förmoda inte de värsta nu.

PERNILLA

Nä.

KARIN

Han dyker nog upp snart ska du se.

PERNILLA

Jag har velat ge mig ut för att leta
efter honom men... Det är alldeles
för farligt där ute för att gå själv
med barnen. Någon måste vakta huset.

ROBERT

Det var nog rätt tänkt.

PERNILLA

Tänk om han är någonstans där ute
och behöver hjälp! Tänk om det är
för sent!

ROBERT

Seså, lugn nu.

KARIN

Har du sovit eller ätit nåt?

Pernilla tittar ner i golvet.

ROBERT

Jag kan ta bussen och se mig omkring
här i trakten.

KARIN
(till Pernilla)
Ja, de är väl en bra idé? Så kan du
få vila lite.

Pernilla torkar tårarna.

KARIN
Men då gör vi så. Jag kan ordna lite
frukost.

EXT. GÅRDEN - GÅRDSPLAN - DAG

Robert går ut till Folkan.

INNE I FOLKAN

Robert sätter sig bakom ratten och vrider om nyckeln,
motorn hackar men bilen startar inte.

ROBERT
(till själv)
Men va fan inte igen.

Robert släpper nyckeln, tänker, sträcker sig efter nyckeln
och vrider om igen.

VI HÖR BILEN STARTAR

INT. GÅRDEN - KÖKET - SAMTIDIGT

Karin tar ut konserverburkar ur sin ryggsäck medan Pernilla
står vid fönstret och tittar på Folkan som kör iväg.

KARIN
Kunde inte hitta konserveröppnaren?

Pernilla reagerar inte.

KARIN
Pernilla?

PERNILLA
Ah, förlåt. Jag har flyttat sånt
till den här lådan.

Karin försöker öppna luckan till vedspisen.

PERNILLA
Den är lite trixig den där.

Pernilla hjälper henne öppna luckan.

KARIN

Tänk att den går fortfarande, den där gamla spisen.

PERNILLA

Ja, tänk. Behöver nog lite mer ved.

KARIN

Himla tur att mamma lyckades övertala pappa att inte slänga ut den.

PERNILLA

Svårt att se hur vi skulle klarat oss utan.

KARIN

(gubbröst)

Den här gamla skrothögen ska ut ur mitt hus! Den är bara i vägen!

PERNILLA

Mamma visste att om han bara fick hålla sitt brandtal, så skulle han till slut ge med sig.

MONTAGE

Karin och Pernilla gör frukost, barnen sätter sig vid bordet, maten serveras, de äter, Petra hjälper Oskar.

SLUT PÅ MONTAGE.

Pernilla, Karin och de fyra barnet sitter vid matbordet.

KARIN

Nä, nu är det dags för läxorna.

(till Petra)

Vi hade lite hemskola med Moa och Gustav. Du och Oskar vill kanske vara med?

Pernilla tittar ner, skamset.

KARIN

Det är precis som när du gick i skolan förut, fast hemma.

PERNILLA

Ah, jag har tänkt att vi borde göra något sådant nu när det har gått så lång tid sen.... men...

PETRA

Visst, gärna.

KARIN
(till Pernilla)
Men det är väl inte så lätt alla
gångar här ute.

PERNILLA
Nä.

PETRA
Jag brukar läsa morfars böcker.

PERNILLA
Ja, du är ett riktigt läshuvud min
lilla professor, ibland måste man ju
slita dig från böckerna.

PERNILLA
(till Karin)
Alla pappas böcker står ju kvar där
uppe. Vi ville lägga dom på vinden,
men det gick ju inte för sig.

VARDAGSRUMMET

INFOGA: En penna blir vässad med en FICKKNIV.

Karin sitter med Moa, Gustav, Petra och Oskar runt sig vid
ett bord. Karin räcker pennan till Moa och viker ihop
fickkniven i fickan.

KARIN
Sådär, har alla fått pennor nu? Bra.
Så idag tänkte jag att vi skulle
prata lite geografi.

Karin vecklar ut en KARTA...

KARIN
Här är familjens karta över Europa.

KÖKET

Pernilla diskar, kastar ett öga över axeln på lektionen
som pågår i vardagsrummet och ler försiktigt.

VARDAGSRUMMET

Karin och barnen tittar på kartan.

KARIN
Jättebra. Och ser ni det här
strecket här?

MOA

Ah!

KARIN

Moa du kanske kan läsa vad som står?

MOA

Ah-uh-t.

KARIN

Det där uttalas auto, det är inte så lätt att veta.

MOA

Auto...

KARIN

H:et är tyst här. Du vet vad vi har sagt om tysta bokstäver.

MOA

Autobahn.

EXT. SNÖTÄCKT LANDSVÄG - DAG

Folkan stannar vid sidan av vägen. Robert öppnar bildörren, tar ett steg ut, stannar, tittar förbi oss.

VI RÖR OSS SAKTA IN MOT ROBERT.

INT. GÅRDEN - SOVRUMMET - DAG

Pernilla klär på sig vinterkläder.

VARDAGSRUMMET

Karin sitter med barnen som skriver. Hon tittar upp mot hallen.

KARIN P.O.V: Pernilla går genom ytterdörren med EN STOR YXA.

KARIN

(till barnen)

Jag går och hjälper Pernilla lite, fortsätt ni.

Karin tar på sig ytterkläderna.

KARIN

(ropar från hallen)

Se till att det sitter till förhöret ikväll.

EXT. GÅRDEN - GÅRDSPLAN - DAG

KARIN
(ropar)
Vänta!

Pernilla vänder sig om.

KARIN
Vart ska du?

PERNILLA
Jag... tänkte fixa lite ved.

De tittar på varandra.

KARIN
Barnen är sysselsatta en stund. Vill
du ha hjälp?

Pernilla tänker.

PERNILLA
Visst.

INT. FRIGGEBODEN - SAMTIDIGT

Karin lägger vedträn på stubben medan Pernilla klyver dem med yxan. De staplar veden och sätter sig för att vila.

PERNILLA
Så hur är det i stan?

KARIN
Fruktansvärt.

PERNILLA
Vadå?

KARIN
Nä, jag orkar inte prata om det.

Pernilla tittar på Karin, undrande.

KARIN
Det var ett helvete att ta sig
därifrån. Jag pallar inte nu men kan
berätta sen.

Pernilla tar fram en brun glasflaska från sin jacka och räcker den till Karin.

PERNILLA
Ska du ha dig en järn?

KARIN
Va är det här, har du sprit?

PERNILLA
Tyvärr, bara smält snö.

KARIN
Du vet väl vad dom säger om att
dricka smält snö?

PERNILLA
Oroa dig inte, den är behandlad.

Karin tittar på flaskan tveksamt, men dricker.

PERNILLA
Släcker törsten i alla fall.

KARIN
Lätt att glömma att dricka när det
bara är kallt.

PERNILLA
Jag har släppt hudvården för
längesen.

KARIN
Vi dricker ju inte bara vatten för
 huden.

PERNILLA
Tala för dig själv.

De flinar.

KARIN
Med den här vintern har vi väl mer
vatten omkring oss än någonsin.

PERNILLA
Vadå, vinter? Det är ju sommar.

KARIN
Ja, men du förstår vad jag menar.

PERNILLA
Det är i alla fall lite mindre att
skotta så här års. Lättare att ta
sig fram.

KARIN
Snön smälter lite, men helt
försvinner den aldrig.

PERNILLA
Nä.

De tänker, Karin vänder sig mot Pernilla.

KARIN

Du. Du, vet... Det är så glaciärer bildas.

Pernilla tittar på Karin en stund.

PERNILLA

Vadå?

KARIN

Det snöar på vintern, smälter lite på sommaren, men över tid så blir det bara tjockare. Varje lager gör det lite tyngre, snön blir till is. Vi kan skotta nu men efter ett tag--

PERNILLA

--om det fortsätter ja, det kan ju vända också.

KARIN

Jovisst. Men ingen vet. Ingen vet när det vänder. Eller om det ens gör det.

Pernilla tänker.

PERNILLA

Är det de som de säger i stan eller?

KARINA

Ha, där sägs det så mycket knäppheter. Om du bara visste.

Karin tänker, hon börjar gråta. Pernilla sätter sig närmare för att trösta henne. Karin torkar tårarna och försöker samla sig.

KARIN

Vi skulle först komma med er när ni stack från stan. Allt gick så snabbt. Folk blev helt tokiga.

PERNILLA

Vad hände? Vi hörde bara rykten från de som reste söderut.

KARIN

Jag har så dåligt samvete. Allt skit som Moa och Gustav har fått se.

PERNILLA

Det är inte ditt fel.

KARIN

Vi skulle ha gett oss av tidigare,
innan det blev värre.

PERNILLA

Hur skulle ni kunna veta?

KARIN

Vi sålde allt vi hade för att kunna
ta oss ut. Lägenheten, bilen, alla
prylar.

PERNILLA

Det kunde lika gärna svängt åt andra
hållet.

KARIN

Robert blev blåst varje gång, men
vad hade han för val?

PERNILLA

Nu har ni lyckats ta er ut ur stan.

KARIN

Om vi inte hade fått ihop till att
köpa det där Frankensteins monster
till buss så hade vi aldrig lyckats
ta oss ut. Fan vad jag hatar den.
Jag tapetserade hela den där jävla
lägenheten själv.

PERNILLA

Ja, och nu är ni här. Ni har hälsan.
Alla lever. Här finns det ingen som
stör en. I stort sett alla har
lämnat trakten. Lugnt och skönt.

KARIN

Troll då?

PERNILLA

Jo, det händer, men man får ju
skydda sitt.

PERNILLA

Jag är så glad att ni är här och att
vi är tillsammans allihopa igen.

KARIN

Ja.

PERNILLA

Det kommer bli jättebra! Vi ska ta
ner sängen från vinden till dig och
Robert och ungarna kan sova
tillsammans, de har ju saknat andra
barn att--

KARIN

--nejdå det behövs inte.

PERNILLA

Vadå? Den här gården är ju precis
lika mycket din som min. Mårten kan
väl flytta på lite prylar så alla
får plats. Det är inget konstigt
med--

KARIN

--nej, det är inte det.

PERNILLA

Nähä, vad är det då?

Karin tänker.

KARIN

Vi kom inte för att stanna.

Pernilla tittar mållös.

PERNILLA

Men vadå, ska ni inte stanna?

KARIN

Nä.

PERNILLA

Men du sa ju att det var
fruktansvärt i stan. Nu när ni har
tagit er ut så kan ni väl--

KARIN

--vi ska inte tillbaka till stan.

PERNILLA

Nähä, vart ska ni ta vägen då, då?

KARIN

Söderut.

PERNILLA

Söderut?

PERNILLA

Men kära vännen, bron finns inte
kvar.

KARIN

Tro mig, det har vi inte missat.

PERNILLA

Så hur ska ni ta er över till
Danmark?

KARIN

Över isen.

PERNILLA

Över isen? Och sen då?

KARIN

Vi säljer bussen i Malmö. Det borde ge oss pengarna vi behöver för att betala guiden som kan ta oss över isen, till Danmark, genom Europa, över medelhavet och till kolonierna.

PERNILLA

Men kära nån?

KARIN

Robert har en polare från lumpen som åkte ner dit tidigt.

PERNILLA

Det kanske inte är nån snö, men dom har ju andra problem.

KARIN

Andra problem kan lösas.

PERNILLA

Du vet, försvaret sprängde inte bron för att hindra de som ville ta sig ut, det var för att hindra de som ville ta sig in.

KARIN

Det finns väl lite olika meningar om det.

PERNILLA

Men om du tycker att det var anarki i storstan, vänta tills du kommer ner i Europa. Ändå är vi värre drabbade här uppe i norden. Vildar, det är vad dom är där nere. Nä, jag trivs bra här.

KARIN

Vi kanske är bättre på att hantera ett kallare klimat.

PERNILLA

Det är ju inte snön som är det värsta. Det är vad som händer i pallet på folk.

KARIN

Jo, det kanske är lugnare här nu.
Men hur länge klarar vi det här? Om
det fortsätter så här kommer till
slut hela landet ligga under isen.
Kanske inte under vår livstid, men
barnen då? Vad kommer de ha för
framtid?

Pernilla tänker.

PERNILLA

OM, det fortsätter.

KARIN

Vänta, jag hörde nåt.

MANSRÖST (U.B)

(Dovt, från utanför)
Hallå?

PERNILLA

Tänk om det är Mårten!

EXT. GÅRDEN - GÅRDSPLANEN - DAG

Pernilla rusar förväntansfull ut ur friggeboden, springer
runt kröken och möter
GRANNEN (61), en välbyggd man med vänligt ansikte.

GRANNEN

Hallå?!

Han får syn på Pernilla.

GRANNEN

Ja, men där har vi en levande
människa. Inte ska du väl behöva
jäkta så för lilla mig.

Pernilla är synbart besviken.

PERNILLA

De... det är ingen fara.

GRANNEN

Ursäkta att jag står här och gapar,
man vågar ju knappt knacka på hos
folk nu för tiden.
Är du en levande människa?

PERNILLA

Jag tror det.

GRANNEN

Svårt att veta nu för tiden.
Skogsvägen, vålnader, spöken. Bäst
att kolla.

Karin kommer runt hörnet.

GRANNEN

Se där, har ni blivit flera?

PERNILLA

Det här är min syster, Karin.

GRANNEN

Ja, men jag känner nog igen dig, men
du var nog en lite tös då.

KARIN

Jaha.

KARIN

(till Grannen)

Bor du här bredvid?

GRANNEN

Nej, nej. Jag bor en bra bit bort.

PERNILLA

Kanske inte granne, men närmaste
granne.

GRANNEN

Du, har Gunnarsson varit här?

PERNILLA

Han som bor åt det hållet, vid sjön?

GRANNEN

Ja.

PERNILLA

Nä, han har inte varit här. Vadåå?

GRANNEN

Underligt, han var inte på gården
sin heller.

GRANNEN

(till själv)

Om han också skulle gett sig iväg så
borde han ju sagt hejdå i alla fall.
Det är väl det minsta man kan göra,
tycker jag.

PERNILLA

Ja, jag... vet inte.

Pernilla börjar tänka, blir nedstämd.

GRANNEN

Nåväl! Får väl hoppas att han inte
råkat ut för några troll.

Pernilla svarar inte, utan står bara tyst och tänker.

GRANNEN

Ja, ja. Han dyker nog upp ska vi se,
ha det bra, flickor.

Grannen ställer sig på SPARKSTÖTTINGEN och åker iväg. På
hans rygg ser vi en AUTOMATKARBIN 4. Karin lägger en
tröstande hand på Pernillas axel.

KARIN

Kom så hämtar vi veden.
INT. GÅRDEN - HALLEN - DAG

Karin och Pernilla kommer in kånkandes på veden.

MOA

Mamma, mamma. Vi är klara med alla
frågorna.

KARIN

Du, jag har händerna lite fulla här.

MOA

Men åh.

KARIN

Om ni är klara så kan ni väl hjälpa
till istället, vi får titta på vad
ni gjort efter middagen.

KÖKET

Moa hjälper till med att lasta veden i ett hörn.

KARIN

Har ni ritat kartorna också?

MOA

Nä.

KARIN

Men gör det också då.

Moa springer iväg.

PERNILLA

Jag kanske måste rycka Petra sen,
hon har fortfarande lite ljus hon
måste stöpa.

VI HÖR EN MOTOR FRÅN GÅRDSPLANEN.

Petra rusar till fönstret. Över hennes axel ser vi Folkan köra in på gården med ett FORDON som släp.

PERNILLA

Mårten.

EXT. GÅRDEN - GÅRDSPLANEN - DAG

Pernilla och Karin kommer ut ur huset medan Robert frikopplar den VOLVO 740 KOMBI som han har släpat med sig. Pernilla blir förskräckt av att se bilen.

ROBERT

Jag hitta den inte så långt
härifrån, men det var ett jävla meck
att få loss den. Satt djupt i en
snödriva.

Karin tittar in genom bilrutan och vänder sig om till Pernilla.

KARIN

Den är tom.

Pernilla är bestört. Bakom henne ser vi barnen titta ut från huset.

KARIN

(till barnen)
Gå in hör ni, barn!

Barnen reagerar inte och glor på fordonet.

KARIN

Petra!

Petra drar med sig de andra barnen tillbaka in i huset.

ROBERT

Han måste ha tappat kontrollen och
slirat av eller nåt.

Pernilla känner på handtaget.

ROBERT

Han låste den.

De står en stund tysta och tänker.

KARIN

Var hittade du den, sa du?

ROBERT

Där vid.... vad heter de... efter
ladan och fyrfotingen.

KARIN

Det är en bit att gå men nog borde
han hunnit tillbaka vid det här
laget.

ROBERT.

En annan grej som var lite konstig.

PERNILLA

Vadå?

Robert tvekar att säga det, han tittar på Karin, tittar på
Pernilla.

ROBERT

Det var en pöl. Det var en pöl med blod på vägen.

KARIN

Blod?

ROBERT

Ja.

KARIN

Vadå blod på vägen? Mycket?

ROBERT

Sådär. Försökte se om det fanns
några spår men--

Pernilla och Karin tittar upp på Robert

ROBERT

Ingenting

De tittar på varandra, tänker.

INT. GÅRDEN - VARDAGSRUMMET - NATT

Moa, Gustav, Petra och Oskar sitter inne och tecknar.
Petra sitter med pennan i handen framför ett blankt
papper. Hon sneglar på Moa och Gustav som är fördjupade i
tecknandet.

KÖKET

Karin håller upp barr-té till Pernilla som stirrar med tom
blick. Robert traskar in och sätter sig.

KARIN

Vill du också ha?

ROBERT

Ja, tack.

KARIN

(till Robert)

Jag berättade när du var borta att vi inte hade tänkt stanna. Robert nickar och vänder blicken mot Pernilla som fortfarande är "borta". De sitter tysta en stund.

KARIN

Pernilla, har du något av värdesaker?

PERNILLA

Jag har massa kontanter i en påse här någonstans.

KARIN

Nej, sånt som har ett värde? Typ ädelmetaller?

PERNILLA

Jag har ju mammas och mina smycken kvar.

Robert och Karin tittar på varandra, tänker.

KARIN

Du. Ska du kanske inte ta barnen och följa med oss?

PERNILLA

Va?

KARIN

Ja, vi kan få plats med dig och barnen i bussen.

PERNILLA

Jag kan ju inte bara dra.

KARIN

Jag vet inte vad mer vi kan göra. Robert har letat i hela trakten. Vi vet ju inte riktigt vad som har hänt med Mårten. Det har varit minusgrader.

PERNILLA

Om ni vill riskera livet för att få lite sol och bad i medelhavet så är det upp till er, men mina barn ska inte över nån jäkla is.

KARIN

Det finns risker, men vad har vi för alternativ? Sverige, som vi känner det, är borta. Det finns ingen framtid här längre.

PERNILLA

Hellre sitter jag i skiten här än i ett främmande land.

KARIN

Om det är så att Mårten inte dyker upp, låt oss bara föreställa oss det värsta. Ska du klara dig här helt själv ute i skogen med barnen?

Pernilla tiger.

ROBERT

Och om maten tar slut?

PERNILLA

Vi ska nog klarar oss tills det blir som vanligt igen.

ROBERT

Och om det inte blir det?

KARIN

De flesta har redan lämnat. Tro mig, du vill inte att dina barn blir de sista kvar. Det finns ingen framtid här.

PERNILLA

Känns bara svårt att dra så här bara efter ett dygn. Kan ni inte vänta här några dagar?

ROBERT

Gruppen vi ska åka med ger sig av imorgon kväll. Vi måste ge oss av imorgon bitti.

PERNILLA

Men kan ni inte åka senare?

ROBERT

Tyvärr.

KARIN

Guiderna har sagt att det här är deras sista tur.

ROBERT

Nu i juli så blir isen till Danmark tunnare och det bli för farligt. Det kanske inte kommer att gå i höst.

KARIN

Det här kan vara din sista chans att få ut barnen.

Pernilla är på väg att börja gråta.

KARIN

Det är okej. Det här är inte lätta saker.

ROBERT

Jag förstår att du vill försäkra dig om vad som har hänt Mårten. Men det är för mycket på spel. OM ni fastnar här, så kan ni svälta ihjäl. Det är inget skämt. Jag ska vara helt ärlig mot dig. Jag tror det tyvärr är en liten chans att han klarat sig. Om det ger dig lite sinnesfrid, lämna ett brev där du förklarar vad som har hänt och hur han kan hitta dig och barnen. Alla känner varandra i kolonierna. Om han lever så kommer han lyckas ta sig ner. Tar han sig ner så kommer han hitta dig.

Pernilla höjer blicken och tittar på Karin. Hon gråter en tår, men torkar den. Tittar på Robert och Karin.

PERNILLA

Ok.

KARIN

(på go göteborgska)
Så är ru med?

Pernilla försöker le.

PERNILLA

Jag tror det.

Karin omfamnar Pernilla, medan Robert torkar en tår.

KARIN

Nä, här kan vi inte sitta. Det kommer bli en lång bilresa imorgon. Vi kanske borde ta ut ungarna för lite friskt luft.

PERNILLA

Jag måste packa.

HALLEN

Robert och Karin hjälper barnen ta på sig ytterkläder i hallen.

SOVKAMMARE

Pernilla sitter vid sekretären, deprimerad.

GÅRDSPLANEN

Karin, Robert och barnen kommer ut ur huset.

SOVKAMMARE

Pernilla tittar på ett FOTOGRAFI som står lutat mot en ljusstake.

INFOGA: En vittrad semesterbild av Pernilla och Mårten när de dejtade.

EXT. SNÖTÄCKT SKOG - DAG

Karin, Robert, Moa, Gustav, Oskar och Petra går genom den djupa snön i skogen.

INT. GÅRDEN - SOVRUMMET - DAG

Pernilla stirrar ner i kollegieblocket på sekretären. Hon drar en suck och lyfter pennan.

INFOGA: Pappret
Hon skriver: "Älskade Mårten,"

EXT. SNÖTÄCKT SKOG - DAG

Karin, Robert och barnen går genom skogen.

GUSTAV
Varför gör dom det?

ROBERT
Jag tror det är för att de inte ska bli upptäckta av någon annan.

PETRA
Varför säger dom bara inte till--

Robert stannar upp.

ROBERT
Vänta, Lyssna!

ETT HÖGT BRAK HÖRS FRÅN SKOGEN.

MOA
Vad är det?

PETRA
Ett träd som föll.

KARIN
Jag tror jag hörde ett falla lite
längre bort tidigare.

De står tysta en stund, tittar på varandra.

PETRA
Skogen håller på att dö.

ROBERT
Nja, vissa trädarter kanske inte
klaras att det är så här kallt året
om, så då faller de tyvärr.

PETRA
Tittar på Robert, skeptisk.

GUSTAV
Jag tycker det är synd att träden
dör.

KARIN
Sluta, hörni. Träden dör inte. Det
var bara ett som föll.

PETRA
Dom faller hela tiden.

KARIN
Kom så går vi barn.

De fortsätter att gå.

INT. GÅRDEN - SOVRUMMET - DAG

Pernilla torkar tårarna, FÖRSEGLAR BREVET TILL MÅRTEN och
reser sig från sekretären.

BARNKAMMAREN

Pernilla tar fram en ryggsäck och börja PACKA NER kläder.

TOALETTEN

Pernilla tömmer ner toalettartiklar i en plastkasse.

SOVRUMMET

Pernilla tar fram ett SMYCKESKRIN och tömmer det på SMYCKEN och på vägen ut rycker hon brevet till Mårten från sekretären.

KÖKET

Pernilla kommer in i köket, lägger brevet på diskbänken. Hon vänder sig om och vi ser att någon sitter vid matbordet - DET ÄR MÅRTEN.

Pernilla betraktar honom medan han äter, oberörd.

Hon vänder sig om och börjar diska, likgiltig.

Mårten höjer blicken från bordet, betraktar hennes rygg, men tittar ner i tallriken och fortsätter äta.

Pernilla torkar av diskbänken.

VI HÖR HUR KARIN, ROBERT OCH BARNEN KLAMPAR IN I HALLEN.

Mårten tittar på Pernilla.

VI HÖR HUR DE ANDRA NÄRMAR SIG KÖKET.

PETRA (U.B)

Pappa!!!

Petra rusar in i köket och kastar sig över Mårten.

MÅRTEN

Hej gumman!

Oskar kommer efter och kramar dom båda.

MÅRTEN

Pappas stora kille också!

Robert och Karin tittar in i köket, förvånade.

PETRA

Titta! Moa och Gustav är här!

Mårten tittar över axeln.

MÅRTEN

Nämen!

Mårten reser sig och hälsar på Karin, Robert, Moa och Gustav med kramar och pussar.

MÅRTEN

Som vi har oroat oss för er.

ROBERT
Detsamma hörru, har letat efter dig
hela morgonen.

MÅRTEN
Ja, ouf! Det är lång historia, kan
berätta lite senare.

Karin slänger en blick på Pernilla som ställer ner
tallrikar i diskhon, oberörd.

MÅRTEN
(till barnen)
Jag har något till er.

MOA
Vadå?

Mårten lägger händerna bakom ryggen.

MÅRTEN
Ok, välj en hand.

GUSTAV
Den!

Mårten drar fram en tom hand, Moa pekar på den andra.

MOA
Nej, den!

Mårten drar fram andra näven och vecklar sakta ut endast
pekfingret.

GUSTAV
Öppna handen.

MÅRTEN
Jag har inget i handen, men vad
pekar jag på?

Barnen tittar på varandra, på handen och vart den pekar.

PETRA
Kylen!

MÅRTEN
Ta en titt.

Barnen öppnar kylskåpsdörren och hittar en svart sopsäck.

MOA
Vad är det?

MÅRTEN
Ta en titt.

Mårten tar påsen och öppnar påsens knut, de andra barnen tittar ner och lyser upp.

GUSTAV

Kött!

Robert går fram och tittar ner i påsen.

ROBERT

Vad är det här för smarrigt du kommit över?

MÅRTEN

Om man är kvick så kan man ju fånga ett och annat.

KARIN

Det är ju bra om man kan ta sig hem till sin familj i rimlig tid också.

MÅRTEN

Jag måste bara vila mig lite men sen ska vi äta.

ALLA BARN

Ja!

ACT II

SLUT PÅ AKT I

AKT II**INT. GÅRDEN - BARNKAMMARE - DAG**

Pernilla tömmer ryggsäcken med barnens kläder i garderoben.

GÄSTRUMMET

Karin och Robert lastar in sin packning.

ROBERT

Jag vill bara kolla att det inte är några hål i påsarna så allt är vattentätt,

KARIN

Jävla stil att bara dra iväg så där.

ROBERT

Äsch, lägg dig inte i det där--

KARIN

--hon säger ju inget!

ROBERT

Försök att prata med henne då.

VARDAGSRUMMET

Mårten ligger utbredd i soffan tillsammans med Petra och Oskar. Petra håller sin handflata mot Mårtens för att jämföra storleken.

BADRUMMET

Pernilla ställer tillbaka toalettartiklar när Karin tittar in från dörröppningen.

KARIN

Vad tror du om att vi skulle prata med Mårten om det vi diskuterade tidigare?

PERNILLA

Jo, kanske senare.

KARIN

Ska du inte vänta med att packa upp allt då'ra?

PERNILLA

Ärligt talat så skäms jag. Vill inte att han ska se.

KARIN

Skulle det inte bli bättre av att prata tidigare än senare? Så ni kan förbereda er?

PERNILLA

Jo, kanske.

Pernilla försöker lämna badrummet. Karin släpper inte fram henne.

KARIN

Du, det perfekta tillfället kommer inte att komma. Prata med honom nu, du förtjänar det.

KÖKET

Mårten och Robert står med barnen i köket. Mårten tömmer påsen med kött på ett fat när Pernilla kommer in.

MÅRTEN

Så först måste vi bryna köttet och för det behöver vi fett. Ser ni det här vita, det är djurets fett, precis som den här.

Mårten nyper Gustav i magen, så han skrattar.

PERNILLA

Hur går det här då?

GUSTAV

Vi lagar mat.

PERNILLA

Ja, jag ser det. Riktiga mästerkockar.

MÅRTEN

(till Petra)

Jag tror att grytan är tillräckligt varm nu.

Petra lägger köttet i pannan.

MÅRTEN

Och så vänder du så att det bryns på alla sidor.

Karin kommer in med ett isblock och ställer det i kylen.

PERNILLA

Mårten skulle du kunna komma och ta en titt på en grej?

MÅRTEN

Vadå?

PERNILLA

Nä, men jag skulle behöva stämma av
lite grejer. /några grejer?/

Karin kastar en blick över axeln på Pernilla och Mårten.

MÅRTEN

Absolut, eh--

PERNILLA

Tänkte att det är bra om de vuxna
prata då och då, liksom.

MÅRTEN

Det är ju bara att vi precis har
kommit igång här och--

PERNILLA

Men vadå du pysslar ju alltid med
nåt, kom igen nu.

MÅRTEN

Kan ju inte bara lämna ungarna här
själva! Med all mat.

PERNILLA

Vadå, det är väl bara ta av
kastrullen från spisen, det är inga
konstigheter.

MÅRTEN

Va fan e det som är så jävla viktigt
nu då?

PERNILLA

Ja, det får du väl se.

MÅRTEN

Men om jag har riskerat mitt arsle
för att få ta på lite protein, då är
det väl synd om maten blir förstörd.

Pernilla lämnar köket och passerar Karin som inte kan
dölja sin besvikelse.

GÄSTRUMMET

Robert går igenom packningen på golvet när Karin kommer
in.

ROBERT

Hade du lagt batterierna i den andra
väskan?

KARIN

Jag lade den i den blå.

ROBERT

Jag lade en repbroms tillsammans med
dina stegjärn.

Karin tömmer en ryggsäck och radar upp innehållet i exakta
kolumner på golvet.

ROBERT

Ska du verkligen ha så där mycket
Klorin?

Robert håller fram en PET-flaska med klart innehåll.

KARIN

Vadå, det är väl bra?

ROBERT

Men man behöver bara någon droppe i
vattentanken.

KARIN

Jo, men vi vet ju inte om vi kanske
blir kvar längre nånstans.

ROBERT

Ah, jag vet inte.

KARIN

Man vet ju inte liksom.

ROBERT

Vi kanske kan se hur mycket vi gör
av med.

KARIN

Vi kan ju alltid försöka sälja det
om vi inte gör av med så mycket?

ROBERT

Jag tänker ju bara på att vätska är
ju tungt.

Robert kastar en markeringspenna som Karin fångar.

KARIN

Vad ska jag göra med den?

ROBERT

Skriv Klorin, så vi vet vad det är.

KARIN

Bättre att låta det vara. Mindre
risk att någon snor den ifall det
ser ut som vatten.

ROBERT
Bra tänkt.

KÖKET

Mårten står med Petra , Moa och Gustav framför grytan på spisen.

MÅRTEN
Så där, då lägger vi på locket så
det här får puttra över låg värme.

Han öppnar luckan till elden.

MÅRTEN
Ni får kika in här med jämna
mellanrum och se till att det inte
brinner för mycket.

PETRA
Ska vi bara ta de små flisorna då?

MÅRTEN
Ah, precis. Använd bara de små, så
ni har mer kontroll. Ni kanske kan
duka så länge, så kan jag se vad
mamma hade på hjärtat.

Mårten lämnar barnen i köket.

VARDAGSRUMMET

Mårten tittar in.

MÅRTEN
Pernilla?

Hon är inte där, han går vidare.

HALLEN

Mårten öppnar dörren till källaren.

MÅRTEN
(ropar ner)
Pernilla?

Inget svar.

GÄSTRUMMET

Karin och Robert ser över sin packning när Mårten kommer in.

MÅRTEN
Har ni sett Pernilla?

KARIN
Nä?

ÖVERVÅNINGEN

Mårten går runt och ser sig om.

SÄNGKAMMAREN

Mårten hittar Pernilla sovande på sängen. Han sätter sig försiktigt bredvid, smeker hennes kind och ler.

MÅRTEN
Sover du?

Hon svarar inte. Han ler, reser sig och lämnar rummet.

GÅRDSPLANEN

Robert och Mårten hakar loss Volvon från Folkan.

MÅRTEN
Det var ju jäkla bussigt att du fick loss den ur snön.

ROBERT
Ja, det var lite meck, men den här gamla skrothögen är ganska stark.

Mårten sätter sig bakom ratten på Volvon.

MÅRTEN
Nä men det var ju en jäkla tur att ni kom förbi, annars vet jag inte hur jag skulle ha fått--

Mårten försöker starta bilen, men den är död.

MÅRTEN
Va fan då?

ROBERT
Vill den inte?

MÅRTEN
Den funkade ju när jag lämnade den igår.

ROBERT

Kan det vara batterierna eller
något?

MÅRTEN

Kanske. Jag såg till att allt var
avstängt när jag lämnade den, eller?

Mårten lutar sig fram och försöker tyda symbolerna på
panelen.

MÅRTEN

Det där betyder väl att batteriet är
i sin ordning? Eller?

ROBERT

Då är det nog inte batteriet.

Mårten öppnar motorhuven.

ROBERT

Så vad fan hände egentligen?

Mårten tittar runt under motorhuven.

MÅRTEN

Varför jag körde av vägen?

KARIN (U.B)

Kom killar! Maten är klar!

KÖKET

Karin och Robert sätter sig vid det dukade matbordet medan
Petra lägger fram bestick åt Moa, Gustav och Oskar. Mårten
öppnar en PLASTDUNK och håller upp en klar vätska i ett
snapsglas.

MÅRTEN

(till Robert)

Här ska ni få lite vuxensaft? Den
värmer.

PETRA

(till Pernilla)

Varför får vi inte sitta med er för?

ROBERT

(till Mårten)

Vad är det för nåt?

PERNILLA

(till Petra)

Vi får inte plats alla här.

Robert sniffar på sitt glas, ryggar tillbaka från ångorna.

ROBERT

Jisses.

Mårten garvar och håller upp åt Karin.

PERNILLA

(till Petra)

Dessutom behöver vi prata om vuxensaker.

KARIN

Är det nått du gör själv?

MÅRTEN

(flinande)

Själv? Är du tokig, det är ju olagligt.

Robert flinar.

MÅRTEN

Nä, vi får det från grannen här, en bit bort.

Pernilla tittar över axeln på Mårten medan hon lägger upp maten åt barnen.

GUSTAV

(till Pernilla)

Kan jag få mer?

PERNILLA

Börja med det där hjärtat och se först om du gillar det.

MÅRTEN

(till Karin)

Ingen smakupplevelse kanske, men den desinfekterar pipan.

ROBERT

Man blir inte blind av det här, va?

MÅRTEN

Nä, va fan.

MÅRTEN

Ouf! Den satt.

Barnen lämnar köket och de vuxna äter.

PERNILLA

Sådär ja, varsågod då.

ROBERT

Tackar.

KARIN

Vad festligt att få lite färskt kött.

ROBERT

Ja, färsk var ett tag sen.

PERNILLA

Vad är det för nåt?

MÅRTEN

Köttet är faktiskt vildsvin som barnen först brynt och sen kokade långsamt med tomat, kryddor, vitkål.

KARIN

Jag åt vildsvin för jättelänge sen visserligen, men jag kunde inte minnas att det smakade så här gott.

MÅRTEN

Tack.

KARIN

Hur fick du tag på det?

Mårten sveper ett glas och fyller från plastdunken som vi ser att Pernilla noterar.

MÅRTEN

Det blev lite äventyr. Jag var på väg hem med bilen igår kväll. Jag hade varit hos grannen och bett honom titta på bilen. När jag körde tillbaka, så såg jag några vildsvin gå på vägen. Hade inga vapen med mig så jag... Så jag kom körandes på vägen tillbaka, sikten är dålig för det snöar och har sig. Så jag lutar mig framåt och kisar hela vägen.

Mårten släpper besticken för att visa.

MÅRTEN

Men sen ser jag, långt där borta på vägen, beslöjad av snöstormen, vildsvin som traskar över vägen och jag brukar ju försöka jaga när jag kan och då och då fångar jag till och med nått, men jag ser ju här världens chans att få ett helt gäng av dom jävlarna. Så det dröjer ju inte länge tills jag tänker kvickt och trycker gasen i botten och bara bränner mot de här svinen. Sen vet jag inte vafan vad som hände. Volvon började svaja. Jag tappade kontrollen. När jag försökte bromsa så blev det bara värre, jag åkte av vägen, men landar i en snödriva. Jävla tur att jag hade bälte.

KARIN

Gjorde du inte illa dig?

MÅRTEN

Snön dämpade smällen ganska fint. Så jag är ju ändå lite snurrig först, allt jag ser är ju bara vitt. Plötsligt ser jag den, någonting rött där borta på vägen. Kanske 30-40 meter bakom mig. Jag närmar mig försiktigt och mycket riktigt, där ligger hon och tar sina sista andetag medan blodet rinner ut i snön. Jag såg aldrig att jag prejade en ung sugga. Så jag rusar till bilen för att hitta något tillhygge, måste ju få slut på eländet. Det bästa jag hittar är däckjärnet, så den fick duga. Sen står jag där med mitt byte, men inget transportmedel. Jag försöker backa ur, men bilen går sig bara djupare i snön. Det är ju inte så långt att gå hem och nu på sommaren så är det ljust ute även när det blir sent. Men om jag lämnar svinet här så kommer ju troll ta den, eller ännu värre granngubben. Och jag tänker liksom att det här är ju min roadkill som jag riskerat livet för--

PERNILLA

Så jävla pantat.

MÅRTEN

Jag kan ju inte låta någon annan lägga vantarna på den. Det här köttet ska ju min fru och barn ha. Och jag får nån slags fix idé. Tunnelseende, hittar en Ikea kasse i bilen, slänger upp den jäveln på ryggen.

ROBERT

Hur stor var den då?

MÅRTEN

Så här någonting. Den var ju inte fullvuxen, så det gick ju att bära, men ingen liten kulling heller. Släpade på den där jäveln och det var ju lättare sagt än gjort. Det blir sent när jag får syn på Anderssons övergivna gamla stuga. Vid det här läget är jag helt slut. Tänkte först bara pusta ut, men blev nog lite för bekväm när jag slog mig ner i allt hö de lämnat kvar och somna som en stock.

ROBERT

Låg du och kelade med grisen eller?

MÅRTEN

Det skulle ju ha varit nåt, ha. Nä, jag var tvungen att få ner temperaturen så att den inte skulle börja ruttna av sin egen kroppsvärme. Skulle ju ha varit mysigt annars, även om jag hade föredragit att ligga bredvid Pernilla.

PERNILLA

(torrt)

Gulligt av dig.

MÅRTEN

Men verkligen, det var inte meningen att övernatta i ladan. Hade ju inte ens så många timmar att släpa innan jag skulle ha varit tillbaka. Var ju helt djävla slut när jag slocknade där i halmen.

(till Pernilla)

Förlåt.

Pernilla tittar upp från bordet på Mårten.

MÅRTEN

Hur som helst, när jag vaknar så slänger jag vildsvinet på ryggen och rusar vidare genom snön och det var fan längre än jag föreställde mig. Men, men, vad ska man göra. Så jag är helt besatt av tanken att sprätta upp den här jäveln men jag vet att Petra är lite känslig med djur och sånt. Dessutom är det för varmt i huset om man inte kommer att äta allt på en gång. Men jag vill ju att vi ska kunna spara lite, så jag började skära upp henne över några utlagda sopsäckar i fritidshuset där det var kyligt och bra.

(till Robert och Karin)

Jag såg inte er buss, när var det ni kom?

ROBERT

Vi kom ganska tidigt, men jag körde iväg sen för att hitta dig.

MÅRTEN

Ja, för när jag var klar och kom ut så stod er Folka och vår bil bara där på gården helt plötsligt.

KARIN

Förstår att det verkar som trolleri, men att ta sig ut från stan var inte helt lätt heller.

MÅRTEN

Kan tänka mig det. Hur är det där egentligen?

Robert och Karin svara inte.

MÅRTEN

Är det så illa?

ROBERT

Äh, det var fruktansvärt.

MÅRTEN

Ah, när det inte gick att ringa längre så blev man ju orolig för er.

PERNILLA

Det var stökigt när vi lämnade stan och åkte ut hit. Först var det ju bara tänkt att vara tillfälligt tills saker och ting lugnat ner sig.

MÅRTEN

Sen hörde vi bara värre och värre
saker från de som var på väg
söderut.

PERNILLA

Vi hoppades att ni skulle lyckas ta
er ut, men eftersom färre och färre
bilar syntes borta på motorvägen så,
ja när den till slut blev helt
igensnöad, så tappade vi hoppet.

Pernilla ser Mårten fylla ett till glas från plastdunken.

MÅRTEN

Så hur är det?

ROBERT

De som är kvar sitter och trycker i
sina bostäder och vaktar konserverna
de roffat åt sig från upploppen.

PERNILLA

Och de gamla? De sjuka?

ROBERT

Dem har det nog inte gått så bra
för.

KARIN

De skickade hem oss och stängde
efter andra stora upploppet.

PERNILLA

Stängt? De kan väl inte stänga ett
sjukhus?

KARIN

Läkarna var ju några av de första
som drog. Vi syrror försökte
upprätthålla verksamheten så gott vi
kunde, men när folk bara kunde
vandrade in och roffa åt sig lite vad
dom ville, så tog det inte lång tid
tills vi också var utrensade.

MÅRTEN

Vadå, var det kriminella gäng som
bara--

KARIN

Nä, inga gäng. Inte vad jag kunde
se. Helt vanliga människor som du
och jag.

De sitter tysta en stund.

KARIN

Varken strömbrotten eller all snö var det obehagligaste, utan paniken. Att helt vanliga människor kunde dyrka loss en gatsten och sula den genom rutan på deras egen livsmedelsbutik där de handlat i alla år.

PERNILLA

Det är ju helt otroligt.

KARIN

Eller vandra in hos oss på akuten och plocka åt sig allt de kunde bära.

PERNILLA

Men polisen då?

ROBERT

Polisen? Ha! Vid det här läget var det var man för sig.

KARIN

Okej, att man tar bandage och sånt, men folk kom släpandes på maskiner de aldrig ens skulle kunna lista ut hur man använder.

ROBERT

De kanske hade tänkt att sälja på svarta marknaden?

KARIN

Visst, men till vem? Vem köper en EKG-maskin och har hemma?

De sitter tysta, tänker.

KARIN

Det var vansinne, rent vansinne. De sa till oss att vi inte fick stoppa dem för det kunde vara farligt men jag stod nog och viftade med en krycka en och en annan gång.

ROBERT

Bröt du inte mot den Hippokratiska eden? "Gör ingen skada".

KARIN

De är bara läkarna som svär den, vi sköterskor skiter i den.

ROBERT

Om jag hade vetat det, då skulle jag
nog inte låtit dig gå dit.

MÅRTEN

Tur att det inte slutade illa.

KARIN

En del slutade det illa för. Men vi
pysslade om dem sen också.

PERNILLA

Herregud.

KARIN

Men det är ju en sak när någon
försöker norpa saker från förråden,
men när man försöker sno sånt som
används av en hjälplös patient, där
går fan min gräns för vad jag kan
stå och bara se på.

MÅRTEN

Skönt att ni lyckades ta er ut och
är här nu i alla fall. Kommer bara
vara härligt att familjen är förenad
och vi är fler här i huset.

Robert och Karin tittar på varandra. Karin tittar ner i
bordet.

PERNILLA

De kommer inte stanna, de ska vidare
söderut.

MÅRTEN

Söderut?

MÅRTEN

Åh, men sen då?

KARIN

Hela vägen ner.

MÅRTEN

Vadå, över medelhavet?

ROBERT

Vi ska ta oss till kolonierna.

MÅRTEN

Kolonierna?

KARIN

Ja--

PERNILLA

--Karin och Robert berättade för mig när du var borta. De vill att vi följer med.

MÅRTEN

Jaha? Och när skulle det här ske?

KARIN

Vi ska möta gruppen vid Malmö imorgon, guiderna möter oss nere vid kajen vid skymningen för att ta oss över transporten till Danmark. Sen tar vi oss vidare--

MÅRTEN

--Guider? Det är människosmugglare. Hur mycket ger ni dom?

ROBERT

Det är vad friheten kostar för tillfället.

KARIN

Vi ger dem allt vi har.

ROBERT

Men då tar de oss från Malmö till kolonierna.

KARIN

Nu när det är sommar så kan det här vara sista chansen att ta sig till Europa och fortsätta vidare.

ROBERT

Kolonierna har sitt eget jordbruk, lokal ekonomi.

KARIN

De har startat skolor för barnen också.

MÅRTEN

Bedårande. En liten välfärdsstat på den nordafrikanska solkusten. Vem ska skydda er genom Europa?

PERNILLA

Ja, hur har ni tänkt skydda er? Ni har ju inga vapen eller nåt.

ROBERT

De andra ska ha vapen.

MÅRTEN

Vad snackar vi för vapen då? Det finns ju vapen och vapen.

ROBERT

Från utförsäljningen.

MÅRTEN

Stöldgods från försvarsmakten.

ROBERT

Vi vill alla att rätt ska vara rätt, men tyvärr så är det valet inte ett privilegium som ges alla i dessa tider.

MÅRTEN

Över min döda kropp att mina barn ska sätta sig i någon gummibåt över medelhavet. Hellre stanna här och rida ut stormen tills allt blir normalt igen.

KARIN

Och om det inte blir det?

MÅRTEN

Det vet ni inte.

KARIN

Inte du heller. Om du har fel finns det ingen framtid för era barn här.

MÅRTEN

Vi kanske inte kan räkna med att staten ska fixa saker åt oss eller bekvämligheter som elektriciteten erbjöd men, det är inget nytt. Våra förfäder levde ju här uppe i norr i tusentals år. Kan dom, så kan väl vi?

ROBERT

Jag tror inte det är riktigt samma sak. De levde under klarare förhållanden än vi. Men de kunde alltid spara mat som de jagade och samlade över sommaren. Vi lever på ransoner. Det lilla som blir kvar av maten, blir bara mindre och mindre. Vad gör vi när den tar slut?

MÅRTEN

Mycket mat har ju övergivits också, det är ju inte lika många människor kvar nu.

KARIN

Ni var tidiga med att lämna stan,
det gjorde ni rätt i.... sen blev
det knappt möjligt att ta sig ur. Vi
kan inte stanna här för länge. Snart
kanske det blir omöjligt att lämna
Sverige. Följ med oss innan det blir
för sent!

De sitter tysta en stund.

PERNILLA

Men skulle det inte vara bättre att
avvakta lite och se? Tänk om det
blir bättre, då har ni ju lämnat
allt.

ROBERT

Självklart kan det ju bli bättre,
men det vet man ju inte.

KARIN

Blir ni för undernärda så kanske det
inte spelar någon roll hur mycket ni
vill ta er härifrån, ni kommer inte
ha krafterna.

GUSTAV (U.B)

Mamma! Jag åt upp allt på min
tallrik.

Moa, Petra Gustav och Oskar dundrar in med sina tallrikar
och släpper dem i sinken.

KARIN

Har ni gjort klart alla läxor?

MOA

Jag tror det.

GUSTAV

Oskar ritade inga kartor.

KARIN

Oskar ritar andra saker.

ROBERT

Alla gör så gott de kan, Gustav.

Pernilla drar sina fingrar genom Oskars hår och pussar
honom på pannan, Mårten ställer sig upp.

MÅRTEN

Jag har lite av en överraskning till
alla små barn och kanske till de
lite större barnen också.

PETRA
Vad då för överraskning?

MÅRTEN
Ni ska få se, vänta lite.

Mårten kilar ut ur köket.

PETRA
Vad är det för överraskning?

PERNILLA
Åh, jag vet inte. Vet du vad han har
för sig?

ROBERT
Nä, tyvärr. Jag har ingen aning.

GUSTAV
Ska vi få godis?

KARIN
Så kul ska vi nog inte ha det.

MÅRTEN (U.B)
(från källaren)
Är ni redo?

BARNEN
(ropar)
Ja!

PETRA
Vi är redo pappa!

Mårten kommer tillbaka kånkandes på en mindre, vittrad
MIDSOMMARSTÅNG.

MÅRTEN
Är det någon som vet vad här är?

GUSTAV
Jag vet! Jag vet!

MÅRTEN
Åh, vad tror du att det är?

GUSTAV
Det är ett kors.

KARIN
Ah, det var väl ett tag sen de
firade midsommar.

PERNILLA
Inte vi heller.

MÅRTEN

Jag hittade den här i morfars lada.
Nu när det inte har varit så soligt
och varmt på ett tag så har den här
fått falla i glömska. Det här är en
midsommarstång och den använde vi
när vi firade midsommar den sista
fredagen varje juni månad. Och vet
ni vilken dag detta är?

PETRA

Jag minns att vi firade det.

PERNILLA

Är det redan den 24:de idag?

MÅRTEN

Idag är det midsommar!

KARIN

Midsommar är väl ändå en
skördehögtid. Ska vi verkligen fira
det när inget kan växa?

MÅRTEN

Jo, förvisso men det är ju också
årets ljusaste dag. Och det är det
ju fortfarande.

PERNILLA

Ja, men det är väl kul.

Gustav börjar hänga på stången.

KARIN

(till Mårten)

Du kanske kan passa på och förklara
vad stången representerar?

PETRA

Det är en hednisk fallossymbol.

De vuxna tittar på Petra, snopet.

PERNILLA

Petra har rotat lite väl mycket i morfars gamla bibliotek.

MÅRTEN

Jo, men visst stämmer det, Petra.
Sverige var det sista landet i
Europa att bli kristet, dessutom var
vi utom räckhåll från kyrkan i Rom,
så vi har kvar flera hedniska
traditioner.

MOA

Vad är hednisk?

PETRA

Religioner som inte är kristna.

ROBERT

Dom trodde på Oden eller Tor och sånt.

KARIN

Men den är så vissen.

PERNILLA

Deppigt.

MÅRTEN

Jo, men jag tänkte barnen kunde få pynta den lite, tänkte knyta om den här knuten också så den sitter bättre.

ROBERT

Pynta?

KARIN

De är ju ingen julgran?

MÅRTEN

Nä, nä. Men jag tänkte man kanske kunde knyta lite fina saker.

KARIN

Det är väl björkris eller nåt man ska ha? Eller?

MÅRTEN

Jo, men nu finns ju inte det, så jag tänkte att gran kan bli fint det också.

PERNILLA

Ja, men det här kan väl vara kul att pyssla med?

(till barnen)

Eller hur, hörni?

VARDAGSRUMMET

Mårten och Robert lägger ut midsommarstången på soffbordet.

KÖKET

Pernilla och KARIN diskar och torkar bordet.

VARDAGSRUMMET

Mårten och Robert får igång barnen att dekorera midsommarstången.

MÅRTEN

Robert, jag tar en titt igen på bilen? Är det lugnt, eller?

ROBERT

Ah, visst
(till Moa)
Vänta, jag kan hålla medan du knyter.

GÅRDSPLANEN

Mårten lyfter motorhuven på Volvon, glor aningslöst och smäller igen huven.

KÖKET

Karin och Pernilla torkar disken.

MÅRTEN (U.B)

(ropar från andra rummet)
Pernilla har du sett mina verktyg?

PERNILLA

(ropar)
Var det inte Oskars säng du fixade sist?

Mårten kommer in i köket.

MÅRTEN

Kan inte du hjälpa mig leta, snälla?

Pernilla släpper disken, lämnar köket med Mårten.

PERNILLA

Men vadå, brukar dom inte alltid ligga här borta?

VARDAGSRUMMET

Pernilla och Mårten hjälps åt att flytta på högar av bråte medan barnen pysslar med midsommarstången.

ROBERT

Ni är välkomna att låna våra verktyg om ni vill.

PERNILLA
(till Mårten)
Ska du inte göra det då?

MÅRTEN
Vi måste ju ha våra verktyg.

SÄNGKAMMAREN

Pernilla flyttar runt högar med prylar för att hitta verktygen.

FÖRRÅD

Mårten tömmer ut saker medan han letar.

VARDAGSRUMMET

Barnen pysslar med den improviserade midsommarkransen. De knyter fast olika övergivna prydnadssaker som dräller runt på golvet i vardagsrummet.

GÄSTRUMMET

Robert och Karin går igenom sin packning när Pernilla kommer in.

PERNILLA
Hej förlåt att jag stör, ni har inte sett en kasse med några verktyg här?

KARIN
Nä, har du?

ROBERT
Nä, det är så mycket grejer som vi bara har skjutit upp mot väggen där.

Karin och Robert återgår till att se över sin packning medan Pernilla rotar igenom högen med skrot, antikviteter och annat bråte.

KARIN
Skulle det inte vara lättare att hålla koll på de mer väsentliga sakerna om ni inte hade så många prylar?

PERNILLA

Jo, jag vet. Det har blivit så himla mycket. Det är Mårten som släpar hem sånt han har fyndat på granngårdarna, mycket är ju kanske inte så användbart men det händer ju ibland att något kommer till nytta.

KARIN

Det är bara så mycket, måste ni verkligen ha allt i hemmet?

PERNILLA

Det är kanske inte en så tjusig lösning, men vet inte om vi har så mycket val när det är troll som smyger runt tomten och snor allt de kan komma åt.

KARIN

Det är bara så mycket grejer.

PERNILLA

Vadå? Sist i morse behövde jag lite kabel för att vira en planka. Det är inte som att man bara skulle kunna dra ner till centrum och köpa en.

KARIN

Nä, nä. Jag förstår det. Det är jättebra att ni tar vara på det ni kommer över.

PERNILLA

Vi har snackat om att sortera upp det bättre. Men som ni kanske har märkt under den lilla tiden ni varit här, är att vi har ganska mycket att stå i här.

Pernilla börjar lasta tillbaka de sakerna hon rivit fram.

KARIN

Jo, jo. Det är ju ingen som säger att ni inte har det tufft.

KARIN

Jag tänker bara att det är vissa saker som ni kommer klara er utan.

Karin håller träningsredskapet EZ-CRUNCH.

Pernilla staplar tillbaka de sista prylarna och torkar sina dammiga händer på byxorna.

PERNILLA

Det kanske är lite stökigt, men vi jobbar på det. Hade vi bott här lite längre, hade ni vetat hur rätt skrotbit vid rätt tillfälle kan göra skillnad. Om ni inte skulle dra imorgon, så kanske ni hade fått oturen att lära er det själva.

Pernilla tar träningsredskapet Ez-Crunch och stormar ut.
Robert klappar Karin på axeln.

KÖKET

Mårten rotar under diskbänken, Pernilla kommer in.

PERNILLA

De var inte i gästrummet heller.

MÅRTEN

(från under diskbänken)

Va?

VI HÖR EN DUNS.

MÅRTEN

(från under diskbänken)

Aj!

Mårten tittar fram under diskbänken och tar sig för pannan.

PERNILLA

Vafan håller du inte koll på grejerna för?

MÅRTEN

Det är väl inte bara jag som flyttar på saker i det här huset!

PERNILLA

Var la du dom sist?

MÅRTEN

Du fixade väl sängbenet och sen var det väl dörren till friggeboden.

PERNILLA

Har du kollat där ute?

Mårten tänker.

GÅRDSPLANEN

Robert tröstar Karin som torkar tårarna.

KARIN

Det känns bara som att jag inte når fram till henne. Det är som om det är en vägg mellan oss.

ROBERT

Det kanske bara är mycket nu för båda. Klart ni båda är pressade.

KARIN

Vet bara inte vad jag ska säga för att få nå fram. Försöker vara lugn och sansad bara som en strategi, men samtidigt blir jag vansinnig när jag tänker på vad som väntar om de stannar.

ROBERT

Jo, men det är väl ändå bra att man diskuterar lugnt och sansat och inte blandar in sina egon. Då blir det ju liksom bara en stolthetsgrej av alltihopa.

KARIN

Jag skulle bara vilja skaka om henne, VAKNA! Ser du inte vad som väntar er här?

ROBERT

Det blir nog bara värre då, ska du se.

FRIGGEBODEN

Pernilla rotar runt bland bråten, flyttar en BANANLÅDA som ramlar ner på golvet så att INNEHÅLLET FALLER UT. Pernilla böjer sig ner över lådan för att stoppa tillbaka prylarna på golvet när hon upptäcker INRAMADE FOTOGRAFIER.

GÄSTRUMMET

Robert och Karin sitter bredvid varandra på sängkanten.

KARIN

Jag känner mig så maktlös, jag vet inte vad jag kan göra.

ROBERT

Jag vet inte om vi kan göra så mycket mer. Alla måste göra sin val. Det är bara vi själva som måste leva med konsekvenserna.

KARIN

Gustav och Petra då? Dom kommer ju få spendera sin framtid här. Vad är deras valfrihet?

ROBERT

Nä, nä.

KARIN

Vad har dom för framtid här ute?

ROBERT

Jo, det är hemskt, men vi kan ju inte göra så mycket annat än att säga så som läget är.

KARIN

Barnen förtjänar bättre än så här.

ROBERT

Men va ska vi göra, det är inte som vi kan kidnappa ungarna.

FRIGGEBODEN

Pernilla sitter på golvet och tittar igenom de INRAMADE FOTOGRAFIERNA som ramlat ur lådan.

INFOGA: Ett fuktskada fotografi på KARIN (14) och PERNILLA (13)

BAM!

Pernilla skräms av dörren som flyger upp.

MÅRTEN (U.B)

Jag har hittat dom!

Mårten står i dörren med en verktygslåda.

PERNILLA

Toppen.

Mårten lämnar friggeboden, Pernilla lägger fotografierna i lådor och ställer tillbaka den.

GÅRDSPLANEN

Pernilla kommer ut ur friggeboden och ställer sig bredvid Mårten som lutar sig över den öppna motorhuven på Volvon.

PERNILLA

Vad tror du det kan va?

MÅRTEN

Nä, det är väl nåt som sket sig när jag körde av vägen. Man får väl bara göra en gammal hederlig systematisk felsökning.

PERNILLA

Är du säker på vad du gör nu?

MÅRTEN

Nämen, har du några andra förslag?

Pernilla är tyst.

MÅRTEN

Det var ju inte så en så himla hård smäll, så det är säkert bara någon kabel som har lossnat.

PERNILLA

Bara du inte förstör den mera.

VARDAGSRUMMET

Robert kommer ner från övervåningen och tittar till Moa, Gustav, Petra och Oskar som pysslar med midsommarkransarna.

ROBERT

(i farten)

Går det bra för er?

MOA

Ja, det blir jättefint.

ROBERT

Ja, superfint.

Robert fortsätter mot köket men stannar upp när han ser Mårtens hemmagjorda PILBÅGE. Han lyfter upp den och tittar granskande. Den ser opålitlig ut.

GÅRDSPLANEN

Mårten står och skruvar under motorhuven. Pernilla sitter i förarsätet med öppen dörr.

PERNILLA

Du, de hände en grej i morse som jag inte hann berätta än.

MÅRTEN

Jaha, vadå?

PERNILLA

Jo, en grej med Petra.

MÅRTEN

Ja?

PERNILLA

Jag tror hon... hon... hon fick sin första mens.

Mårten stannar upp, tittar förbi motorhuven på Pernilla i förarsätet.

MÅRTEN

Va?

PERNILLA

Jepp.

MÅRTEN

Hur tog hon det?

PERNILLA

Sådär, hon blev ganska rädd först. Ja, det är väl mitt fel. Borde ha snackat mer med henne om sånt där.

Mårten fortsätter mecka med bilen.

MÅRTEN

Vad sa du då?

PERNILLA

Nä, men det vanliga, att det är helt normalt å sådär.

MÅRTEN

Ganska ung ändå?

PERNILLA

Nja. Jag var i hennes ålder när jag fick min mens.

MÅRTEN

Det är väl dig hon brås på då.

Pernilla flinar.

MÅRTEN

Kan inte du testa att starta motorn igen?

Pernilla vrider om nyckeln, motorn börjar hacka, men startar inte. Pernilla suckar, Mårten tänker, pillar på en motordel.

MÅRTEN
Testa nu då.

Mårten trycker ner en motordel när Pernilla vrider om nyckeln.

PANG!

MÅRTEN
AJ!!!

Mårten rycker ut sin skadade hand från den rykande motorn.

PERNILLA
Oj, gubben hur gick det?

MÅRTEN
AAAH! FAN OCKSÅ!

VARDAGSRUMMET

Karin sitter tillsammans med Moa, Gustav, Petra och Oskar som klär midsommarstången. Hon tittar mot fönstret för att se vad som händer på gårdsplanen.

MÅRTEN
(utifrån)
Men håll inte på att pilla på det då!

KARIN
(till barnen)
Oj, det är visst någon som gapar där ute.

PETRA
Det är pappa, han gapar alltid.

KARIN
Det är inte alltid så lätt att vara vuxen.

PETRA
Man behöver ju inte göra det svårare för sig, heller.

KARIN
Nä, förhoppningsvis inte. Vad fint du gör Oskar.

Karin lägger sin hand på Oskars rygg.

OSKAR
EEEH!!!

KARIN
Oj, förlåt!

PETRA
Han vill inte att man tar på honom
där.

KARIN
Jaha, Oj. Ursäkta. Förlåt, Oskar.

Oskar fokuserar på binda runt snören på midsommarstången
som om inget har hänt.

KARIN
Hur kommer det sig att han inte vill
det?

PETRA
Jag tror han har ont där.

KARIN
Ont?

PETRA
Ja.

KARIN
Förlåt, Oskar. Jag ska vara
försiktig jag lovar.

Karin lyfter på Oskars T-SHIRT för att titta medan han
fortsätter pyssla.

KARIN
Herregud.

Oskars rygg är täckt av ett UTSLAG.

KARIN
Hur länge har han haft det här?

Petra rycker på axlarna. Karin sänker T-shirten och drar
sina fingrarna genom Oskars hår.

KARIN
Vet mamma och pappa om det här?

PETRA
Ja, de har försökt med allt möjligt.

Karin tittar på Oskar, bekymrad.

TOALETTEN

Pernilla tejpar Mårtens HÖGRA HAND med en trasa medans han
kvider.

PERNILLA

Så, där.

MÅRTEN

Tack.

Pernilla ställer undan trasor, sax och tejp. Mårten rotar igenom badrumslådan med sin VÄNSTRA HAND.

PERNILLA

Vad letar du efter?

MÅRTEN

Ska det inte finnas smärtstillande här någonstans?

PERNILLA

Jo, jag såg ett paket här förut, men jag tror jag gav den sista halvan till Petra.

Mårten tittar på henne, uppgiven.

PERNILLA

Om du kollar i förrådet så kanske det finns mer?

KÄLLAREN

NÄRBILD: Mårten som rotar igenom en hylla och drar ut tomma förpackningar, ger upp och drar en suck.

VID BILD: Vi ser hur han står bland högar av tomma konservburkar, livsmedelsförpackningar och kartonger. Mårten vadar genom soporna mot trappan upp till övervåningen.

KÖKET

Mårten håller upp glas från plastdunken, sveper den och drar en lätt suck. Han höjer dunken för att hålla upp ett glas till men vätskan räcker inte till. Han kikar ner i plastdunken, snopen.

MÅRTEN

(till själv)

Vafan då?

Han rotar igenom skafferiet och lyckas samla 1 KG HAVREGRYN från flera påsar.

HALLEN

Mårten kämpar med att ta på sig ytterkläderna med endast en hand.

MÅRTEN

(ropar)

Jag ska springa över till granne en stund. Jag kommer tillbaka strax.

PERNILLA

(ropar, från övervåningen)

Va inte borta för länge nu.

MÅRTEN

(ropar)

Nä, nä.

PERNILLA

(ropar, från övervåningen)

Glöm inte påken.

Mårten lämnar huset med plastdunken och havregrynet.

VARDAGSRUMMET

Karin sitter med barnen och tar fram PLASTBURKAR.

KARIN

Gick han nu, eller?

HALLEN

Robert passerar ett fönster mot gårdsplanen och ser MÅRTEN GÅ MOT VÄGEN. Robert tittar bort och tänker.

EXT. SNÖTÄCKT SKOG - DAG

Mårten traskar genom den djupa snön i skogen.

INT. GÅRDEN - VARDAGSRUMMET - DAG

Karin sitter på golvet med Moa, Petra, Gustav och Oskar. Hon lägger fram en trave KRETSKORT.

KARIN

Så varje sånt här kort innehåller flera typer av metaller som alla är bra för olika saker.

Barnen tittar på kretskorten.

KARIN

Men ser ni dom här spikarna här? Är det nån som vet vad de är gjorda av?

MOA

Dom är gula som guld.

KARIN

Ah, precis. Guld är ju väldigt fint, men det är också bra för annat? Är det någon som vet?

GUSTAV

Man kan byta saker med det.

KARIN

Ah, precis. Förstår Petra det också? Om vi säger att du har något jag behöver. Men jag har inte något som du behöver, då kan man ändå byta guld, och sen med guld det så kan man byta det mot något man behöver.

PETRA

Men pengar då? I morfars böcker pratar de alltid om pengar.

KARIN

Ja, men det är som guld är fast bättre. Pengar var ett intyg på att man hade guld. Sen blev pengar bara ett värde för att man sa att det var det.

INT. GRANNENS HUS - KÖKET - DAG

Mårten sitter vid köksbordet när Grannen håller upp barr-té åt honom. Köket är fyllt med köksredskap, inlagda grönsaker, förvaringsburkar, andra verktyg och allt minutiöst organiserat.

MÅRTEN

Det är bra, tack.

GRANNEN

Har du kollat säkringarna då? Nån av dom kan ha ju ha bränt eller nåt.

MÅRTEN

Jaha, vad gör man då?

GRANNEN

Ja, om du har tur så har du några extra där.

MÅRTEN

Och om man inte har några då?

GRANNEN

Ja, då blir det svårare, så klart.
Vad står det på panelen när du
vrider om, sa du?

MÅRTEN

Jag tror att den lyser upp som
vanligt.

GRANNEN

Jag kanske skulle kunna behöva se
det själv.

MÅRTEN

Ah, det skulle verkligen vara
uppskattat.

GRANNEN

För det är den enda kärran ni har nu
eller?

MÅRTEN

Ah, jo.

Titta på Mårten och tänker.

VI KORSKLIPPER MELLAN VARDAGSRUMMET OCH GRANNENS KÖK.

INT. GÅRDEN - VARDAGSRUMMET - DAG

Karin och barnen bryter av datorkomponenter från
kretskorten med tång.

KARIN

Var försiktiga så ni inte slinter
och skär er, vissa delar kan vara
knivvassa.

GUSTAV

Jag är trött.

KARIN

Kom igen nu, det är bara lite kvar.
Det är såhär du blir stark som
pappa.

INT. GRANNENS HUS - KÖKET - DAG

Grannen håller upp två snapsglas från en plastdunk.

MÅRTEN

Tack, tack.

GRANNEN

När ska dom åka då?

MÅRTEN

De åker imorgon bitti. De ska köra ner till Malmö och möta några smugglare som tar dem till Danmark och sen vidare, ner mot medelhavet.

GRANNEN

Jaså, ja?

Grannen tänker.

GRANNEN

Frågar du mig så gör ni nog rätt i att stanna här och vänta ut eländet.

MÅRTEN

Jo, jag sa det också.

GRANNEN

Nu är det alldeles för farligt. De är jävla massa risiga typer man måste ta sig förbi på vägen.

MÅRTEN

Ah, de är som att tala med vägg när man försöker förklara hur läget är. Ibland vill människor inte lyssna. Jag vet inte om det är så mycket man kan göra. Men det känns ju fruktansvärt för barnen.

GRANNEN

Ah, hemskt.

MÅRTEN

Man borde verkligen stoppa dem men jag vet inte hur?

GRANNEN

Du har ju problem med bilen. Vad skulle de göra om inte deras bil heller startade?

MÅRTEN

Åh, jag kan inte hålla på att sabotera. Alla måste ju göra sitt val. Vad vet jag vad som är rätt och fel? Allt vi hör är bara rykten.

GRANNEN

Vadå, det är väl inte första gången det här händer?

MÅRTEN

Vadå menar du?

GRANNEN

Alla som begav sig till Amerika för en massa år sedan. Det var ju också för att det kom en mindre istid, skörden blev dålig, folk svalt.

MÅRTEN

Vad det därför de emigrerade?

GRANNEN

Delvis.

MÅRTEN

Hm. Men då var det väl bara en sommar som aldrig kom? Inte som nu?

GRANNEN

De hade ju lite andra förutsättningar.

MÅRTEN

De kanske hade något som vi inte har nu?

GRANNEN

Jo, det är klart. Folk var nog lite klokare på den tiden. Vi ser ju hur lite som krävs för att få fjong på stadsborna.

MÅRTEN

Det är inte de yttre påfrestningarna utan moraliska paniken och spiralen av tystnad som blir vår undergång.

GRANNEN

Bättre att rida ut den här gudsförgätna vintern här hemma i Sverige, inte tror jag att det är bättre ändå där nere.

VARDAGSRUMMET

Barnen lyssnar på Karin som håller fram PET-flaskor.

KARIN

Så här är då de första kemikalierna som jag tänkte att vi skulle använda. Den ena är något som kallas saltsyra. Det har inget att göra med den sorten vi har i maten, men den heter så i alla fall. Den andra flaskan jag har här är väteperoxid. Vi ska ha två delar saltsyra och en del väteperoxid.

Karin håller upp kemikalierna i en kaffekaraff.

KARIN

Alltså om vi delar upp den här lösningen i tre delar så ska en del vara saltsyra och två ska vara väteperoxid. Och varför tror ni att vi säger så och inte deciliter eller milliliter?

PETRA

För beroende på om man behöver mer eller mindre så kan man ju använda samma förhållande.

KARIN

Precis. Vi måste göra det här i glas för att om vi använder plast så smälter det och det är ju inge kul. Det har Moa och Gustav varit med om. Och om vi använder metall som till exempel en plåtburk, så kan den faktiskt brytas ner och blandas med de metallerna vi redan har här och vi vill ju inte få in mer av de metaller som vi INTE vill ha.

Karin sänker ner datorkomponenterna i lösningen och tar fram en GUMMISLANG.

KARIN

För att hjälpa den här processen så behöver vi lite syre, för att hålla vätskan i rörelse utan att förstöra guld flingorna.

Hon räcker den ena änden av gummislangen till Gustav och stoppar den andra i glaskaraffen med datorkomponenterna, samt lösningen.

KARIN

Så där. Blås.

INT. GÅRDEN - GÅRDSPLANEN - SAMTIDIGT

Robert konkar packning till Folkabussen, slänger in bagaget, drar igen bagageluckan, vänder sig och får syn på FRITIDSHUSET lite längre bort. Han tittar sig omkring, tittar på fritidshuset och tänker.

INT. GRANNENS HUS - KÖKET - NATT

Mårten sitter vid matbordet medan Grannen fixar i köket.

GRANNEN

Vad har du då?

MÅRTEN

Jag tog med den här.

Mårten ställer fram papperspåsen med havregryn på bordet. Grannen vänder sig om och tittar på påsen, ställer fram en köksvåg, väger det.

GRANNEN

(till sig själv)

Duh, duh, duh.

Grannen tar fram en återslutningsbar fryspåse, håller i havregrynet, sluter påsen och slänger den på en hög med andra, liknande påsar med gryn.

MÅRTEN

Vad tror du?

GRANNEN

Nja, det blir inte så mycket för det där, men jag ge lite mer ifall du kan acceptera lite grövre kvalitet.

MÅRTEN

Hurdå, vad är det för skillnad?

GRANNEN

Kanske lite beskare, men det ger ju samma effekt, om man säger så. Jag spar ju allt, en del satser blir inte lika bra som andra.

MÅRTEN

Men det är väl inte farligt eller sådär?

GRANNEN

Nej, nej. Det är bara en smak grej.

MÅRTEN

Okej, ah men vi kör väl på det.

GRANNEN
Ska bli chefen!

Mårten ser Grannen lämna köket, gå ut i farstun, öppna en LUCKA I GOLVET och klättrar ner.

INT. GÅRDEN - FRITIDSHUSET - SAMTIDIGT

Robert kommer in i fritidshuset och stänger dörren efter sig. Det är mörkt och kusligt. Han tar långsamma steg in.

INT. GRANNENS HUS - KÖKET - SAMTIDIGT

Mårten sitter ensam vid köksbordet. Han tar en slurk från tekoppen, men stannar upp när han får syn på något ur bild.

MÅRTEN POV: Mot ett hörn i rummet bredvid står Grannens AUTOMATKARBIN.

Mårten tittar på vapnet, tittar på luckan i golvet, tänker.

INT. GÅRDEN - FRITIDSHUSET - DAG

Med långsamma steg närmar sig Robert en SNICKARBÄNK. Han håller för ansiktet i avsky.

ROBERT POV: Vi ser bordet som är täckt med intorkat blod, köttslamsor, inälvor och benflisor.

ROBERT
Fy fan.

INT. GRANNENS HUS - KÖKET - DAG

Mårten stirrar på automatkarbinen,

FRÅN LUCKAN HÖR VI GRANNEN STÖKA RUNT I KÄLLAREN.

INT. GÅRDEN - FRITIDSHUSET - DAG

Robert ser en SVART SOPSÄCK stå på bordet. Han tar en skruvmejsel och använder den för att öppna påsen.

ROBERT
Ah!

Robert ryggar tillbaka, skrämd.

INFOGA: Ett blodigt avhugget vildsvinshuvud i påsen

Robert försöker samla sig.

INT. GRANNENS HUS - KÖKET - DAG

NÄRBILD: Mårten sitter vid bordet, tittar ner på något han håller i händerna.

VI HÖR GRANNEN KOMMA UPP FRÅN LUCKAN.

VID BILD: Mårten ställer ifrån sig ett inramat fotografi.

Grannen kommer in i köket kånkandes på JÄSHINK. Mårten öppnar sin plastdunk. Grannen sätter in en tratt och håller från jäshinken in i plastdunken.

KORSKLIPPNING UPPHÖR.

INT. GÅRDEN - VARDAGSRUMMET - DAG

Med TYGTRASOR knutna över ansiktet tittar Karin och barnen på datorkomponenterna som ligger i kaffekaraffen. Gustav blåser i en trädgårdsslang som går ner i det mörka syrebadet.

KARIN

Så ser ni att vätskan blir lite grönaktig? Det är kopparn som reagerar mot svaveldioxiden, så om vi rör om lite här så ska vi se någonting.

Karin rör om med två kinapinnar.

KARIN

Ser ni?

Barnen lutar sig fram för att se bättre.

MOA

Glittrar.

KARIN

Visst gör det?

PETRA

Är det guld?

KARIN

Javisst, rent guld. Moa, ta fram kaffefilter.

Moa tar ett kaffefilter, lägger det i ett durkslag över en plasthink. Karin håller försiktigt den mörka vätskan över filtret. Mårten kommer genom ytterdörren med sin plastdunk.

MÅRTEN

Är ni klara med pyntningen?

MOA
Vi gör guld.

INFOGA: Guldkorn ligger och glimmar i kaffefiltret.

MÅRTEN
(till Karin)
Va fan håller du på med? Du kan ju
inte göra det här inne.

KARIN
Vadå, det är väl bra att de lär sig
något användbart?

MÅRTEN
Ta bort Oskar från hinken!

Petra drar tillbaka Oskar som är böjd över hinken och
stirrar på guld flingorna.

KARIN
Vi är faktiskt väldigt försiktiga.
De lär sig om säkerhet också.

MÅRTEN
Det kan man ju göra utan att andas
in metallångor.

KARIN
Du har ingen koll på vad du pratar
om. Vi är väldigt försiktiga, eller
hur barn?

MÅRTEN
Kan ni få klart stängen då?

PETRA
Den är klar.

Mårten går och tittar på midsommarstången.

MÅRTEN
Va fint!

Mårten lyfter midsommarstången från golvet. Det är en
eländig kreation med olika slags av band och rep knutna
för att hålla ihop bara kvistar och andra saker som barnen
har fyndat från huset. Pernilla kommer in med en korg och
plockar smutsig tvätt från golvet.

MÅRTEN
Titta va fin!

PERNILLA
Verkligen, bra jobbat, hörni.

Hon fortsätter städa.

PERNILLA

Inte så traditionell, men ändå fin.

KARIN

Man måste väl få prova på lite nya traditioner. Det har ju blivit jättefint.

Mårten släpar ut stängen i hallen.

MÅRTEN

Klä på en krans, så ska vi fira midsommar.

BARNEN

Ja!

PERNILLA

Men ska du inte fixa bilen innan ni ska ut och tramsa er?

MÅRTEN

Vadå tramsa? Det är ju viktigt för barnen med traditioner.

Pernilla tittar på honom, skeptisk.

MÅRTEN

Grannen hade lite idéer på vad det kunde vara. Det är liksom inga konstigheter, det där kommer fixa sig. Hämta de andra så drar vi ut.

EXT. SNÖTÄCKT ÄNG - DAG

Robert och Mårten (med sin friska hand) kånkar på midsommarstången, bakom dem är Pernilla, Karin och barnen som bär spadar.

PERNILLA

Här blir väl bra?

Mårten och Robert släpper stängen och börjar gräva ett hål i snön med varsin spade, barnen leker i snön.

MÅRTEN

Det här har jag sett fram emot.

ROBERT

Jo, det var ett tag sen vi firade något, jag menar alla tillsammans.

MÅRTEN

Ja, det är väl på tiden.

PERNILLA
(till barnen)
Kommer ni ihåg några av de här
danserna hörni?

PETRA
Jag kommer ihåg.

KARIN
Ja, men du kanske inte var lika
liten som de andra sist.

PERNILLA
Får väl se hur mycket jag kommer
ihåg själv här.

ROBERT
Vad tror du, kanske det räcker så?

MOA
Mamma, jag är kall.

KARIN
Jag sa ju att du skulle ta en extra
tröja. Spring runt lite så får du
upp värmen.

MÅRTEN
Ok, men ska vi testa och se om vi
får upp den så här då?

KARIN
Kom barn, nu ska vi resa stången.

Barnen hjälper Mårten och Robert att få upp
midsommarstången.

PERNILLA
Titta vad fint. Åh, om man bara
kunde ta en bild.

De fyller på hålet med snö för att säkra stammen. Robert
tar en paus för att hämta andan.

KARIN
Tänk om det alltid krävdes så här
lite möda för att få stången att
resa sig.

ROBERT
Roligt.

Pernilla och Karin flinar.

ROBERT
Med rätt håll så.

PERNILLA

Apropå hål, är den ändå inte lite
sned?

Mårten och Robert tar ett steg ifrån och ser att den
lutar.

MÅRTEN

Jo, kanske litet.

KARIN

Det kanske inte blir så mycket skörd
om någon får den i huvudet.

ROBERT

Nä men, det är väl ändå stabilt. Det
är bara att den är lite sned.

MÅRTEN

Allt är inte perfekt, men vi gör
vårt bästa. Nu tycker jag att vi
dansar! Vad ska vi köra?

KARIN

Små grodorna är väl ändå roligast.

MÅRTEN

Ja, men de gör vi!
(till barnen)
Kan ni den?

KARIN

De kan ha varit längesen sen sist,
men ni kan följa oss vuxna så kanske
det kommer tillbaka.

PETRA

Jag och Oskar kan gärna se på.

De andra bildar en ring runt stängen.

ALLA VUXNA

(sjungandes)

*Små grodorna, små grodorna är
lustiga att se.*

*Små grodorna, små grodorna är
lustiga att se.*

*Ej öron, ej öron, ej svansar, hava
de.*

*Ej öron, ej öron, ej svansar, hava
de.*

*Koack, ack, aa, koack, ack, ack,
ack, ack, koack, ack, ack, ack,
Koack, ack, ack, koack, ack
ack, kaa.*

Mårten ser att Petra står vid sidan av.

MÅRTEN

Men Petra, ska du inte vara med?

PETRA

Nä, jag ser hellre på.

Mårten lämnar dansen och går fram till henne.

MÅRTEN

Men vadå, det är väl klart att du ska vara med.

PERNILLA

Låt henne va, hon vill ju inte.

MÅRTEN

Men det är väl Petra tillräckligt gammal för att säga själv.

(till Petra)

Vadå, mår du inte bra eller?

PETRA

Nä, men jag känner bara inte för det.

MÅRTEN

Men nu när vi har släpat ut den här stängen--

PERNILLA

--men du kan ju inte tvinga henne att dansa om hon inte känner för det.

MÅRTEN

Men det är väl ingen som tvingar någon här, jag försöker ju bara höra med min dotter hur det är med henne. Får jag inte göra det, eller?

PERNILLA

Alla får göra som dom vill.

MÅRTEN

Ja, tydligen.

MOA

Mamma, jag fryser.

KARIN

Vad finns det för andra sånger?

FRÅN HUSET HÖR VI GLAS KROSSAS.

PERNILLA

Huset!

MÅRTEN
 (till Karin)
 Vänta här.
 (till Pernilla och Robert)
 Kom!

Mårten, Pernilla och Robert springer tillbaka mot huset.

EXT. GÅRDEN - BAKOM HUSET - FORTSÄTTNING

Mårten, Pernilla och Robert kommer springande mot huset, passerar en hög med bråte.

MÅRTEN
 Här! Här!

Mårten greppar en plastkvast, Robert tar en kratta och Pernilla en gren.

EXT. GÅRDEN - GÅRDSPLANEN - FORTSÄTTNING

De springer in på gården med sina tillhyggen i högsta hugg, vrålades medan SJU MASKERADE PERSONER väller ut ur huset, armarna fulla med förnödenheter. De maskerade personerna springer mot ett TRAKTOR MED FLAK som väntar längre bort, vid vägen. Pernilla, Robert och Mårten försöker mota bort dem.

PERNILLA
 Schas! Schas!

Pernilla springer uppför trapporna till verandan och in genom den öppna ytterdörren, men blir tacklad av en MASKERAD PERSON som kommer utspringande med stöldgods.

De båda faller ner på verandan, men Pernilla lyckas ta sig upp snabbare och drämmer en kruka i huvudet på Maskerade Personen. Pernilla blänger förskräckt på den livlösa kroppen.

Vid vägen försöker Robert och Mårten rycka tillbaka saker från personer som har hoppat upp på flaket på traktorn som kör iväg, de ger upp och rör sig tillbaka till huset.

MÅRTEN
 Fy fan, asså.

ROBERT
 Bra jobbat hörriu.

MÅRTEN
 Vilka jävla äckel, alltså.

Mårten och Robert får syn på Pernilla som står över den livlösa kroppen som fortfarande är vänd med ansiktet neråt.

PERNILLA

Jag vet inte, allt gick så snabbt.

De stirrar ner på personen. Robert hukar sig ner, känner på hals pulsen. Han tittar upp på dom andra och sen ner på kroppen igen. Robert vänder på liket och tittar på MASKEN.

ROBERT

Jisses.

PERNILLA

Det skedde så snabbt. Jag trodde--

ROBERT

Det är en kvinna.

MÅRTEN

--det är ok, det var i självförsvar.

ROBERT

Det är inget vi kan göra nu. Jag går och hämtar Karin och barnen. Göm henne bakom boden eller nåt så de slipper se.

MÅRTEN

(till Pernilla)

Det är okej, du försvarar ditt hem. Ska du inte ta av masken så man får se hur hon ser ut?

PERNILLA

Nej, snälla gör inte det. Jag vill inte se hennes ansikte.

EXT. GÅRDEN - GÅRDSPLANEN - EN STUND SENARE

Mårten släpar kvinnans kropp över gården och bakom friggeboden.

EXT. SNÖTÄCKT ÄNG - DAG

Robert kommer tillbaka till midsommarstången, men Karin och barnen är inte där.

ROBERT

Hallå!? Karin!?

Längre bort ur skogen kommer Karin och barnen, de möts.

ROBERT
Sådär hörni, nu är faran över. Allt
gick bra, inget att oroa sig för.

Moa och Gustav omfamnar Robert.

KARIN
Var det troll?

ROBERT
Ja, men vi lyckades jaga iväg alla.

PETRA
Var är mamma och pappa?

ROBERT
De är vid huset. Kom så går vi
tillbaka.

EXT. GÅRDEN - BAKOM FRIGGEBOD - DAG

Pernilla och Mårten står och glor på kroppen.

PERNILLA
Vad ska vi göra då?

MÅRTEN
Vi får väl begrava henne eller nåt.

PERNILLA
Hur fan ska vi göra det? Marken är
ju helt frusen.

MÅRTEN
Vi får väl begrava henne under snön.

PERNILLA
Men tänk om de kommer tillbaka för
att hämta henne?

MÅRTEN
Troll? De bryr sig inte om sina
egna. Det är upp till oss att försök
ge henne en värdig begravning.

VI HÖR BARNEN FRÅN GÅRDEN.

Mårten tittar fram runt kröken från friggeboden och ser
Robert leda Karin, samt barnen tillbaka in i huset. Robert
tittar över axeln, hans ögon möter Mårtens.

INT. GÅRDEN - HALLEN - KONTINUERLIGT

Karin och Robert hjälper barnen ta av sig ytterkläderna.
Barnen springer upp på övervåningen.

ROBERT
Jag går och kollar läget också .

EXT. GÅRDEN - BAKOM HUSET - DAG

Mårten gräver en grop i snön. Pernilla stirrar på kroppen.
Robert kommer tillbaka.

ROBERT
Hur går det?

MÅRTEN
Det finns en till spade där.

Robert tar spaden och gräver.

Mårten, Robert och Pernilla står och glor på gropen och
kroppen till--

ROBERT
Aja, det är väl inte så mycket annat än att slänga i henne
och täppa igen.

PERNILLA
Ok.

Pernilla och Robert böjer sig ner för att ta tag i
kroppen.

MÅRTEN
Men vänta.

Robert och Pernilla stannar upp, förvånat.

MÅRTEN
Ska vi verkligen begrava de här
vantarna?

PERNILLA
Vadå?

MÅRTEN
Det är inte som om hon kommer ha
någon användning för dom.

PERNILLA
Jag vet inte, det känns bara fel.

MÅRTEN
Det är väl inte som om hon måste bli
begravd med det hon kan behöva i
efterlivet?

PERNILLA
Nä, men vi kan väl visa lite
värdighet.

MÅRTEN

Vadå, ett par vantar kan ju göra skillnad på liv och död här ute.

PERNILLA

Jo, men jag har redan ett par vantar.

MÅRTEN

Nu ja, men sen? Vad gör du när de där går sönder? Ser du några sportbutiker här omkring?

Alla är tysta, tänker.

ROBERT

Han har rätt. Du borde inte bara ta hennes vantar, utan alla hennes kläder. Hon försökte ta maten ur dina barns munnar. Det är inte bara stöld utan mordförsök. Hon försökte döda dig, men du hann före och försvarade dig.

Mårten böjer sig ner för att klä av kvinnan, Pernilla puttar bort honom.

PERNILLA

Men kan du sluta!

Mårten ramlar omkull, tittar upp, förvånad.

PERNILLA

Rör henne inte! Om någon ska göra det så är det jag. Vänd er om.

Mårten reser sig och borstar av snön. Männen vänder ryggen mot liket. Pernilla knyter upp kvinnans skosnören och tar av henne stövlarna, knäpper hennes jacka och stannar upp.

Mårten och Robert som står och väntar hör något.

VI HÖR SNYFTNINGAR.

MÅRTEN

Men vad är det?

PERNILLA

(gråtandes)

Hon är gravid.

Under kvinnans jacka ser vi en PUTANDE MAGE (femte månaden). Mårten försöker trösta Pernilla som nu bölar. Pernilla kastar sig över kvinnan och smeker hennes bleka kinder.

PERNILLA

Förlåt, förlåt.

Mårten sliter Pernilla från kvinnan. Robert tar av kvinnans kläder medan Mårten leder Pernilla mot huset.

INT. GÅRDEN - HALLEN - DAG

Mårten för in den gråtandes Pernilla i huset. Karin ser Pernillas tillstånd och hjälper henne ta av sig ytterkläderna.

EXT. GÅRDEN - GÅRDSPLANEN - DAG

Mårten kommer ut från huset och går mot friggeboden.

INT. GÅRDEN - SÄNGKAMMAREN - DAG

Karin leder Pernilla till sängen och bäddar ner henne, omsorgsfullt.

EXT. GÅRDEN BAKOM Huset - DAG

Mårten och Robert puttade ner liket i graven, täcker kroppen med snö.

KÖKET

Mårten och Robert sitter och tom glör med varsin kopp när Karin kommer ner från övervåningen.

MÅRTEN

Hur är det med henne?

KARIN

Äh, hon har ju mått bättre.

Karin håller upp en kopp från plastdunken och sätter sig vid bordet.

KARIN

Vad kom de undan med?

MÅRTEN

Lite allt möjligt. Mat, några dunkar bensin, vildsvinsköttet vi hade kvar.

KARIN

Mycket.

ROBERT

På tok för mycket.

KARIN
Jag beklagar Mårten.

MÅRTEN
Det är okej, vi hittar alltid något
sätta att klara oss.

ROBERT
Hur lång tid har ni kvar mat för?

MÅRTEN
Äh, jag vet inte. Måste räkna på
det.

Robert och Karin tittar på varandra, osäkra. Mårten fyller
på sin kopp från plastdunken och sveper glaset.

KARIN
Du, Mårten... är det här verkligen
hållbart?

MÅRTEN
Vadå?

KARIN
Men att bo så här. Alldeles själva!
Vem vet, vädret kanske går tillbaka,
men tänk om det inte gör det. När
maten tar slut, så är den slut.

MÅRTEN
Och vad har ni för belägg att det
blir bättre om ni ger er av?

ROBERT
Nä, det är bara rykten.

KARIN
Det är inte alls bara rykten. Vi har
hört från flera håll.

MÅRTEN
Jag tror ni är naiva, det är en
tilltalande idé att gräset är
grönare--

KARIN
--det är inte att gräset är grönare
på andra sidan, det kanske finns
gräs på andra sidan. Här finns bara
is, svält och död.

Mårten tar verktygslådan och lämnar köket.

EXT. GÅRDEN - GÅRDSPLANEN - DAG

Mårten kommer ut ur huset och traskar mot Volvon.

INT. GÅRDEN - SOVKAMMAREN - DAG

Pernilla sitter på sängkanten med täcket svept om sig och stirrar med trötta, rödsprängda ögon. I handen håller hon en rostig engångshyvel.

INFOGA: Rakhyvelns blad.

Hon tänker.

EXT. GÅRD - GÅRDSPLANEN - DAG

Mårten står böjd över Volvons motor, grubblar, stänger motorhuven, sätter sig i förarsätet, drar igen bildörren och tänker. Mårten drar av sig vantarna, värmer fingrarna med andedräkten, knäcker knogarna, gnuggar fingerspetsarna mot varandra och sträcker ut handen för att vrida om nyckeln.

Han vrider om.

VI HÖR MOTORN SKORRA.

MÅRTEN
Kom igen, kom igen!

MOTORNS SKORRANDE BÖRJAR LÅTA MER SOM BRUMMANDE MOTOR.

MÅRTEN
(exalterad)
KOM IGEN! KOM IGEN!

MOTORN HACKADE UPPHÖR OCH MOTORN BRUMMAR.

MÅRTEN
JA!!!

MOTORN BÖRJAR HACKA IGEN.

Mårtens exaltering avtar och förbytts av oro.

MÅRTEN
(till själv)
Nej! Nej, nej.

MOTORNS HACKANDE OCH HOSTANDE EBBAR UT TILL TYSTNAD.

Mårten glor med en tom blick på instrumentpanelen tills--

MÅRTEN
AAAAAAHHHH!

Mårten dunkar nävarna i ratten.

MÅRTEN
Jävla, helvetes biljävel!!!

Mårten stannar upp av smärta från sin skadade hand.

MÅRTEN
Aj! Aj! Aj!

Mårten stiger ut ur bilen drar igen dörren.

MÅRTEN
(till bilen)
Din jävla fitt-hora!

Han tänker, tittar över axeln mot huset.

MÅRTEN POV: Karin tittar på honom från ett fönster. Hon tittar bort och lämnar fönstret.

Mårten blänger föraktfullt, vänder sig om och går mot vägen.

GRINDEN

Mårten kommer fram till grinden, stannar upp, tittar över axeln mot huset, fortsätter sen ut på vägen.

INT. GÅRDEN - KÖKET - DAG

Robert och Karin sitter vid matbordet när en blek Pernilla hasar in köket, insvept i sovtäcket. Hon stoppar några vedträn i järnspisen och sätter på en kastrull med snöslask.

KARIN
Pernilla, kan du inte sätta dig?

Pernilla glor på Karin, tänker, sätter sig vid bordet.

KARIN
Jag kan inte lämna er här.

PERNILLA
Så gör inte det.

KARIN
Ni kan inte leva så här, ser du inte att det inte finns någon framtid här.